

PK 7:N UUSINTA ALKOI:

KymAdCote uudelle laatutasolle

Tuotantopäällikkö Aleksander Schoschkoff (vas.), koneenhoitaja Markku Nummila ja myyntijohtaja Antti Malve taustanaan PK 7, joka pysähtyi uusintaa varten syyskuun 2. päivänä.

Kymin konepäällystetty hienopaperi, KymAdCote uudistuu syyskuussa toteutettavan PK 7:n uusinnan yhteydessä. "KymAdCotesta tulee kokonaan uuden sukupolven tuote. Merkittävimmät muutokset ovat entistä sileämpi mattapinta sekä sitä kautta saavutettavat painovärien parempi densiteetti ja painopinnan korkeampi kiilto", arvioi myyntijohtaja **Antti Malve**.

KymAdCote tulee Malveen mukaan säilyttämään kaikki hyvältä suorainontalajilta vaadittavat ominaisuutensa, kuten lopputuotteen personoinnissa vaadittavan laserointikelpoisuutensa. Laadun nosto mahdollistaa paperin käytön entistä laajemmin esimerkiksi kirjoissa, manuaaleissa, kartoissa ja myös aikakauslehdissä. KymAdCote soveltuu erityisen hyvin tuotteisiin, joissa vaaditaan hyvän painojäljen ohella mattakalanteroidun pinnan mukanaan tuovaa miellyttävää luettavuutta sekä alhaisten grammapainojen antamaa taloudellisuutta.

Uusittua KymAdCotea tullaan valmistamaan pintapainoalueella 70 – 170 g/m². Paksummissa laaduissa pystytään myös lisäämään päällysteen määrää, mikä korostaa parantuneita ominaisuuksia entisestään.

Uutta rautaa paperikoneelle

Kymin PK 7, jolla konepäällystetyt paperit valmistetaan, saa syyskuun seisokissa uuden sukupolven Jetflow F -suutintekniikkaa edustavat päällystysasemat, joissa päällystepasta puresketaan suuttimesta paperiradalle.

Perinteiseen telapäälystykseen verrattuna saavutetaan parempi päällysteen peittävyys, varsinkin ohuimmissa lajeissa. Myös paperikoneen hyötysuhde sekä säädettävyyden ovat paremmat ja puhtaanapito helpompaa. Tekniikan odotetaan lisäksi tarjoavan paremmat tuotteiden kehitysmahdollisuudet tulevaisuudessa.

Uusintaan liittyvän laajan, paperin laadun kehittämiseen tähtäävän koeajosarjan viimeiset ajot tehtiin heinäkuussa. Uusien päällystysasemien vaatimat pastakeittiön muutokset otettiin käyttöön elokuun alussa. Ennen seisokkia tehtiin myös ilmastointiin liittyviä muutoksia sekä laajennettiin paperikoneen ohjausjärjestelmää.

Seisokki alkoi 2.9. Tuotannollinen koeajo alkaa 26.9. ja uusinta valmistuu lokakuun alussa. Päälaitetoimittaja on saksalainen Voith Sulzer Papiertechnik.

Noin 100 miljoonan markan uusinta nostaa PK 7:n tuotantokykyä niin, että siitä tulee yksi luokkansa tehok-

kaimmista paperikoneista Euroopassa. Vuotuinen tuotantokyky kasvaa 100 000:sta tonnista 130 000:een tonniin.

PK 7 käynnistyi vuonna 1970, jolloin se oli Euroopan suurin hienopaperikone. Vuonna 1989 kone modernisoitiin perusteellisesti: paperikone varustettiin kaksoisviiralla, filmiliimapuristimella, billblade-päällystysasemalla sekä mattakalanterilla. Koneen leveys on 4,6 metriä.

Käytännössä voittopalkkio voi suurimmillaan olla henkilön kahden viikon bruttopalkka vuositasolla – ja pienimmillään nolla markkaa.

Lisää sivulla 9.

Voittopalkkiojärjestelmä vuodelle 1996

UPM-Kymmene -konsernissa otetaan tänä vuonna käyttöön voittopalkkiojärjestelmä, jonka piiriin kuuluvat kaikki konsernin Suomessa vakinaisessa työsuhteessa työskentelevät työntekijät ja toimihenkilöt, pienin poikkeuksin.

Käytännössä voittopalkkio voi suurimmillaan olla henkilön kahden viikon bruttopalkka vuositasolla – ja pienimmillään nolla markkaa.

Lisää sivulla 9.

8 • 1996

Saako biotornilla lisäpuhtia jäteveden puhdistukseen? Sivu 3.

KUVA: KEUO KOIVULA

Suomen paperikaupunki juhli 75 vuottaan näyttävästi. Sivu 10.

Jouko Heikkilä tallensi paperitehtaan elämää. Sivu 20.

12.9. 1996

Venäjän puun alkuperä selvitetään

UPM-Kymmene on antanut saksalaisille painotaloille sitoumuksen, jonka mukaan yhtiön Venäjältä ostama puu ei ole peräisin suojelualueilta tai sellaisiksi suunnitelluilta alueilta. Tämän varmistamiseksi tuontipuuyksikön metsämattilaiset ovat huhtikuun lopulta lähtien tehneet tarkastusmatkoja eri puolille Venäjää selvittämään, mistä tehtaillemme tullut tai tuleva puu on lähtöisin. Tähän mennessä tarkastukset eivät ole antaneet aihetta huoleen.

Enemmän sivulla 5.

Eerolan maisemat miellyttivät varapääjohtaja Stechliä.

VARAPÄÄJOHTAJA STECHL KYMILLÄ:

BASF odottaa elpymistä vasta ensi vuonna

Kemianteollisuuden suhdanteet ovat viime aikoina olleet hyvin samantyyppiset kuin metsäteollisuusyritysten. Kuten UPM-Kymmene, myös BASF:illa kysynnän kasvu heikkeni viime vuoden loppupuolella. Maailman toiseksi suurimman kemianteollisuusyrityksen varapääjohtaja, Kymillä äskettäin vierailut tohtori **Hanns-Helge Stechl** kertoo, että yhtiössä ollaan kohtalaisen tyytyväisiä kuluvan vuoden toisen neljänneksen tulokseen, koska myynti lisääntyi jonkin verran ja myös voitto kasvoi.

“Tiesimme, että tämän vuoden ensimmäisestä puoliskosta ei tulisi yhtä hyvää kuin edellisen vuoden vastaavasta ajasta, koska vuoden 1995 alkupuoli oli erittäin hyvä.”

Stechlin mukaan koko Saksan teollisuus odottaa jännityksellä tämän vuoden toisen puoliskon tulosta. Alkuvuodesta havaitun positiivisen kehityksen uskotaan jatkuvan myös loppuvuonna.

“Tuntemme kuitenkin lievää pettymystä tämän vuoden osalta ja suurin osa yhtiöistä odottaa todellis-

ta talouden elpymistä vasta vuonna 1997.”

Stechl muistuttaa lähes 150 miljardin markan liikevaihdon tekevän BASF:in olevan maailmanlaajuinen yhtiö ja suuren osan voitosta tulevan muualta kuin Saksasta. “Kokonaisuuteen emme ole kovinkaan tyytymättömiä, mutta Saksan talouden kehitys ei ole ollut toiveidemme mukainen.”

“Odotan tästä vuodesta tyydyttävää ja uskon, että elpyminen pääsee todella vauhtiin ensi vuonna. Englannin talous on nousussa, todennäköisesti myös Ranskan ja uskon, että sama on edessä myös Saksassa mm. palkankorotuksista johtuen.”

UPM-Kymmene on ilmoittanut suuntaavansa toimintaansa Aasiaan. BASF toimii jo Kauko-Idässä. “Meillä on siellä runsaasti yhteistyötoimintayrityksiä. Alueelta kertyy jo konsernille sekä myyntiä että voittoa.”

Stechlin mukaan BASF ei tähtää Aasian markkinoille eurooppalaisten työvoimakustannusten vuoksi tai tšekäläisten tiukempien ympäristönsuojeluväestöjen ajamina.

“Suuntaamme sinne kasvavien markkinoiden vuoksi, emme tuotaksemme sieltä tuotteita Eurooppaan tai USA:han.” BASF:n 18 miljardin markan Aasian-kaupasta lähes 40 prosenttia koostuu sikäläisen tuotannon myynnistä.

Kemianteollisuuden ja paperiteollisuuden ympäristönsuojeluväestövoitot Stechl luonnehtii samantyyppisiksi. Sekä UPM-Kymmene että BASF investoivat ympäristön kannalta parhaimpaan mahdolliseen teknologiaan. “Asennamme luonnollisesti Kauko-Idän laitoksiin täsmälleen samat ympäristönsuojeluun liittyvät laitteistot kuin eurooppalaisiin tehtaisiimme.”

Ennen tutustumistaan Kymin toimintaan Hanns-Helge Stechl pelasi Eerolassa kierroksen golfia BASF:n entisen Suomen toimitusjohtajan, tulosyksikön johtaja **Johan Furuhejmin** kanssa. Tohtori Stechl piti golfkentästä, mutta kehui vielä enemmän maamme luontoa. “Ette tajua, miten kauniissa ympäristössä elätte. Kaikki nämä kumpareet, kalliot, vesistöt, puut...”

POVARI

Mikä Eurooppaa vaivaa?

Koko Länsi-Eurooppaa on alkanut vaivata näivetystauti. Taloudellinen kasvu hiipuu ja kansantaloudet ovat korvian myöten velassa. Aina mikä kasvaa on työttömyys ja ihmisten huoli tulevaisuudesta. Ongelmat ovat samat, oli kyse sitten Saksasta, Ranskasta tai periferia-alueista kuten Suomesta ja Ruotsista.

Euroopan rappeutumisen perimmäistä syytä eli kilpailukykyä puutetta on ihmisten kuitenkin ollut vaikea myöntää. Ovathan he itse omilla vaatimuksillaan ja arvoasetelmillaan olleet siihen vaikuttamassa. Tämä kuuluu läpi myös yleisestä keskustelusta, jossa tosiasiat mieluummin kielletään kuin myönnetään. Muuhun tulokseen voi tuskin tulla esim. seuraavista iskulauseista:

- Yritysten ja julkisen sektorin ensisijainen tehtävä on työllistäminen
- Kansainväliset rahamarkkinat on pantava kuriin, sillä ne eivät palvele vanhan hyvinvointivaltion ylläpitoa
- Euroopasta ei saa luoda Amerikkaa, jossa kilpailukyky ratkaisee menestyksen jne.

Ne ovat kuitenkin terveisiä menneisyydestä, sillä tämä juna meni jo. Uudet pelisäännöt edellyttävät nimittäin vapaita markkinoita, budjettikuria samoin kuin kilpailukykyisiä ja kannattavia yrityksiä. Työttömyys paranee, kun nämä nappulat napsahtavat pai-

koilleen. Kun Eurooppa ei ole riittävän nopeasti kyennyt sopeutumaan uusiin kansainvälisiin pelisääntöihin, on työllisyyskin jäänyt rempalleen.

Kyvyttömyys luoda itse uusia menestyksen ehtoja ja tiukka kiinnipitäminen menneinä hyvinä aikoina saavutetuista eduista ovat kaikki sopeutumattomuuden ilmentymiä. On vetäydytty simpukkapuolustukseen ja odotettu, että aika parantaa haavat. Eurooppalaiset “kulttuuriarvot” eivät myöskään ole liiemmin suosineet riskinottoa omilla rahoilla. Nytkin on herätty vasta sitten, kun rahaa tulee oman tyhjentyneen valtionkassan sijasta **uudesta kollektiivisesta kassasta eli EU:n budjetista**. Hyödyke- ja työmarkkinat ovat jääneet jähmeiksi ja julkisesta sektorista on muodostunut lähes kaiken riskin kattaja. Tämä on lunastettu tehokkuutta alentavalla ja kaiken henkevyuden tappavalla ylikireällä verotuksella.

Pakon edessä on uusliberalistinen taloudellinen ajattelu kuitenkin heräämässä myös Euroopassa. Vaikka vastarintaliike on voimakas, ovat useat hallitukset (Saksa, Ranska, Itävalta, Belgia ym.) esittäneet leikkauksia sosiaaliturvaan, vanhan sääntelyn purkamista, veronkevennyksiä jne. Kyse ei ole vain EMU-kriteerien toteuttamisesta, vaan välttämättömästä selviytymisstrategiasta, jotta USA ja Aasia eivät kilpailukyvyllään polkisi Eurooppaa lopullisesti jalkoihinsa.

Asialaiset eivät karta kovaa työntekoa ja uh-

rauksia. Ne ovat arvoja, jotka Eurooppa uhrasi tasa-arvolle ja hyvinvointivaltiolle ja josta ulospääsyä nyt etsitään.

Toisaalta USA on jälleen noussut maailman talouden ykkösmahdiksi. Vuoden 1993 jälkeen siellä on luotu yli 8 miljoonaa uutta työpaikkaa – eritoten yksityiseen sektoriin. Amerikkalaista “alipalkkaista täystyöllisyyttä” arvostelevalle eurooppalaiselle tulee yllätyksenä, että runsas 2/3 uusista työpaikoista on syntynyt yrityksille, joilla maksetaan keskipalkkaa enemmän. Suunta ei siis ole ollut yksin McDonaldsin halpatiskin taakse.

Tasa-arvosta tiukasti kiinnipitävä Eurooppa on tähän asti mieluummin hyväksynyt korkean työttömyyden kuin kannustavan, toki tuloeroja kasvattavan työllisyyspolitiikan. Arki tulee kuitenkin opettamaan myös eurooppalaisille, että toimivat työmarkkinat tarvitsevat korkeasti koulutetun ja hyvin palkatun työvoiman ohella myös vähemmän koulutetun ja huonommin palkatun väen työpanosta. Onko edes yhteiskuntamoraalinkaan kannalta oikein, että mieluummin ollaan kokonaan vailla työtä kuin että sitä tehtäisiin, vaikka vähän heikommalla palkalla?

Toimivat työmarkkinat ovat siis muutakin kuin työntekijäin ja työnantajain keskusjärjestöjen sanelemat palkka- yms. ehdot kuten Suomessakin usein kuvitellaan.

Paperitehtaan laboratorio loppusuoralla

Kymin paperitehtaalle on valmistumassa uusi laboratorio. PK 7:n kuivaan päähän, entisen pakkauslinjan tiloihin sijoitettu laboratorio korvaa nykyisen, PK 8:n kuivan pään 'piippuhyllyllä' sijaitsevan käyttölaboratorion.

Vanhan laboratorion tilat olivat laatu- ja kehityspäällikkö **Lasse Leppäsen** mukaan ahtaat ja epäkäytännölliset. Lisäksi vanha laboratorio oli tärinällis, koska sen läheisyydessä on PK 8:n uudelleenrullauskone sekä muuta rullienkäsittelyä.

Uuden laboratorion suunnittelussa on kiinnitetty erityistä huomiota tärinättömyyteen – lattialaatta on valettu tärinävaimentimien päälle – ja väljyyteen. Hanke liittyy myös PK 7:n uusintaan, jota silmällä pitäen on parannettu paperin painettavuuden laadunvalvontamahdollisuuksia. Ilmastoinnilla pystytään pitämään tilojen kosteus ja lämpötila vakiona ja kalustevalinnoissa on pyritty mahdollisimman joustaviin valintoihin, jotta kalusteita pystytään tulevaisuudessa muuttamaan tarpeen mukaan.

"Toiminnot ja tilat on luonnollisesti suunniteltu niin, että niissä on turvallista työskennellä ja että ne

Valmistumassa oleviin työtiloihin tutustumassa laboratoriotyöntekijät Riia Sihvola (vas.), Maija Taavitsainen, Helena Seppälä, Anna Rinne, Sirpa Peltola, käytöntarkkailija Arja Karttunen ja laboratoriomestari Minna Elo-Simonen.

ovat myös edustavat, koska laboratoriossa käy paljon vieraita. Laboratorio on asiakkaan kannalta tärkeä paikka. Nykyaikaisessa paperiteh-

taassa ei oikeastaan muualla pääse hypistelemään paperia yhtä hyvin kuin laboratoriossa", Leppänen tuumii.

Laboratorion 650 neliömetrin tiloihin keskitetään paperitehtaan laadunvalvontaa ja mittaustoimintaa. Eniten työtä aiheuttaa konerullista

otettujen poikkiratanäytteiden analysointi, jota varten laboratorioon on hankittu kaksi automaattista profiilimäärityslaitetta. Niiden avulla pystytään automatisoimaan veto- ja repäisyylämittaukset. Kopio-paperin testaushuoneeseen siirtyvät nykyinen 5 vuorossa tehtävä konerullista otettujen arkkiensa testaus sekä päivätyönä PK 9:n kuivassa päässä tehty A4-paperin testaus. Raaka-aineiden ja massojen mittaukset tehdään märkälaboratoriossa, jossa mitataan mm. massojen sakeuksia, jauhatustasetta sekä tehdään kemiallisia mittauksia.

Laboratorion tiloihin tulee myös toimistohuoneita, neuvotteluhuone ja teknisiä tiloja. Henkilökuntaa laboratoriossa on päivätyössä 7 henkilöä ja vuorossa 2. Lisäksi laboratoriomestari muuttaa paperitehtaan konttorista laboratorioon.

Vanhan laboratorion tilat jäävät toimistokäyttöön.

Uuden laboratorion kustannukset ovat noin 10 miljoonaa markkaa. Rakennusurakasta vastaa kuusankoskelainen Rakennus- ja sähkösuunnittelu Oy ja seinä- sekä kattoelementit on toimittanut torniolainen Meluntorjunta Oy. LVI-töistä vastaa Kouvolan Putkityö Oy ja sähköurakasta Polar 2000 Oy.

Biotornilla lisätehoa puhdistukseen?

Kymin ympäristönsuojeluosastolla selvitetään parhaillaan biotornin käyttömahdollisuuksia jätevedenpuhdistuksen tehostamiseksi. "Meillä on erittäin hyvin toimiva biologinen jätevedenpuhdistamo, mutta tulevaisuudessa joudutaan lisäämään ilmastuskapasiteettia tuotannon lisääntyessä. Kun samalla prosessin vesimääriä pyritään pienentämään, veden lämpötila nousee ja tarvitaan lisää jätevesien jäähdytyskapasiteettia", kertoo ympäristönsuojelupäällikkö **Harri Jussila**.

Kesäkuun alusta käytössä olleella pilot-laitteistolla tutkitaan, voiko biotornilla lyödä kaksi karpästä yhdellä iskulla, eli vähentää jäteveden orgaanisen aineen määrää ennen varsinaista biologista puhdistusta – jolloin lisäämistuskapasiteettia ei tarvittaisi – ja laskea jäteveden lämpötilaa.

Biotorni on yleensä noin 8 metriä korkea säiliö, jonka pohjalla on allas, josta jätevettä kierrätetään tornin yläosassa olevien ritilöiden päälle. Vesi valuu ritilöiden läpi niiden alle kiinnitettyjä, noin 6 metriä pitkiä muovisuikaleita myöten takaisin säiliön pohjalle. Valuessaan vesi jäähtyy ja samalla muovisuikaleiden pinnalle syntyy biomassakerros, jonka bakteerit hajottavat jäte-

veden sisältämiä orgaanisia aineita. Lämmennyt ilma nousee tornissa ylöspäin, ja syntynyt ilmavirtaus tuo biomassalle uutta happea. Biotorneja on käytössä mm. saksalaisilla paperitehtailla osana biologista jätevedenpuhdistusjärjestelmää. Biotorni vaatii vain vähän tilaa tehdasalueella ja soveltuu näin hyvin saksalaisille, usein ahtaille paperitehdasteille.

Kymin jätevesilaitoksella olevan pilot-biotornin perässä on pilot-kokoinen aktiivilietelaitos. Laitteistoon on toukokuun lopusta ajettu jätevettä siten, että biotornissa on käsitelty Voikkaan paperitehtaan jätevettä. Biotornin jälkeisessä pienessä aktiivilietelaitoksessa on puhdistettu sellutehtaan ja biotornissa esikäsitellyn Voikkaan paperitehtaan vesien seosta. Kuusanniemen täyden mittakaavan aktiivilietelaitoksessa käsitellään sekä Voikkaan paperitehtaan että Kymin sellutehtaan jätevedet.

Viikolla 32 biotornissa aloitettiin kokeilut sellutehtaan jätevedellä. Kyseessä on Jussilan mukaan tietävästi ensimmäinen kerta, kun sulfaattisellutehtaan jätevesien käyttäytymistä tutkitaan tällaisessa biotornissa.

Tähän mennessä saatujen tulosten perusteella biotornin puhdistusteho vastaa odotuksia, kun käsitel-

lään Voikkaan jätevesiä. Jätevesiä tutkineen kemisti **Anne Koskisen** mukaan torni poistaa helposti hajoavia orgaanisia aineita. Biologisena hapenkulutuksena (BHK) mitattuna vähennys on noin 40 prosenttia ja biokemiallisena hapenkulutuksena (COD) mitattuna noin 30 prosenttia. Lämpötilan pudotus on ollut 3 – 7 astetta.

Pilot-kokoinen aktiivilietelaitoksen teho ei Anne Koskisen mukaan ole ylittänyt aivan aidon puhdistamon tasolle. Orgaanisten aineiden vähennys Kuusanniemen puhdistamossa on COD:na mitattu noin 80 prosenttia, kun pilot-laitteistossa on päästy vain 60 prosenttiin. Tärkeintä on kuitenkin ollut tutkia biotorniesikäsittelyn vaikutusta aktiivilietelaitoksen bakteerikantoihin.

Kuusanniemen sellutehtaan jätevesien tutkiminen on vielä kesken, mutta Harri Jussilan mukaan Voikkaan jätevesistä saatujen kokemusten perusteella näyttäisi siltä, että biotorni voi olla tulevaisuudessa varteenotettava vaihtoehto tarvittaessa lisäjäähdystystä ja -tehoa jäteveden käsittelyyn.

"Pilot-kokeiden perusteella täysikokoinen biotorni Voikkaan vesijakeelle vähentäisi koko laitoksen kuormitusta noin 10 prosenttia. Samalla jäteveden lämpötilaa saataisiin laskettua jonkin verran."

Kesäharjoittelija Tomi-Pekka Haapiainen ja kemisti Anne Koskinen ottamassa jätevesinäytteitä. Taustalla pilot-kokoinen biotorni.

Enso ja UPM-Kymmene sopivat Forchemin myynnistä

Enso Oy:n ja UPM-Kymmene Oy:n yhteisesti omistaman Forchem Oy:n koko osakekanta on myyty yhdysvaltalaisen International Paper -yhtiön erikoistuoteyksikölle Arizona Chemicalille. Ostajien ja myyjien yhteisestä sopimuksesta kaupan ehtoja ei julkisteta. Enso omisti Forchemista 65 prosenttia ja UPM-Kymmene 35 prosenttia.

Forchem Oy valmistaa ja jalostaa mäntyöljyä ja tärpättiä Oulussa ja Valkeakoskella sijaitsevilla tuotantolaitoksillaan. Yhtiö työllistää noin 220 henkilöä. Vuonna 1995 Forchemin liikevaihto oli 423 miljoonaa markkaa.

Kymi on toimittanut Forchem Oy:lle sekä raakatärpättiä että mäntyöljyä jalostettavaksi sekä osantun pienehkön määrän hartsiliimaa. Liikesuhteet jatkuvat myös omistajanvaihdon jälkeen.

Kuivauskoneen remontti valmistui

Kuusanniemen sellutehtaan kuivauskoneen peruskunnostus on valmistunut ajallaan. Kolmas kunnostusosio päättyi elokuun lopussa.

Viimeisessä vaiheessa kunnostettiin koneen höyry- ja lauhdejärjestelmä sekä paalauslinja. Mm. lauhdeputkisto uusittiin koneen alkuperäiseltä osalta kokonaan, lisäksi uusittiin kuivaussynterierien lauhteenpoistoyksiköt sekä kaikki lauhdepumput. Vanhat lauhdesäiliöt korvattiin uusilla.

Kunnostuksella lisätään kuivauskoneen käyntivarmuutta ja vedenkulutus pienenee huomattavasti. Samalla varmistetaan varaosien saatavuus, joka joidenkin vanhojen sähkö- ja prosessilaitteiden osalta on ollut huono.

Uusi laatu Wisapaperilta

UPM-Kymmeneen kuuluva Wisapaper on laajentanut tuotevalikoimaansa kehittämällä painatusominaisuuksiltaan korkeatasoisen voimapaperin, Swan White Glossin.

Uusi laatu on tarkoitettu laminointiin tai erikoispusseihin, mutta se soveltuu myös mm. painettaviin riisikääreisiin. Paperin pintapainoalue on 70 – 120 g/m².

MBA-opiskelussa vaikeinta oli lopputyön tekeminen

Työnantajan kouluttaessa väkeä tällä tavalla saa henkilö mahdollisuuksia kehittää työtään optimaaliseen suuntaan. Paitsi henkilö itse, myös työtoverit ympärillä ja yhtiö hyötyvät siitä”, luonnehtii myyntijohtaja **Peter Ahlbom** puolitoista vuotta MBA-tutkintoon tähdänyttä urakkaansa. Hänen kanssaan samaan päämäärään ponnistelivat projektipäällikkö **Seppo Vireä** ja apulaisjohtaja **Stig-Olof Lindholm**.

“Aloitimme vuoden 1995 helmikuussa”, kertoo Lindholm. Kurssia oli edeltänyt Griffman-johtamiskoulutusohjelma.

“Yhteistä aikaa tältä Kymmene MBA-ryhmältä kului keskimäärin 3 – 5 päivää kuukaudessa luennoilla tai muissa tapaamisissa.”

“Kotityöt veivät runsaasti omaa aikaa. Luimme parikymmentä kirjaa ja kirjoitimme niistä varsin laajat essee, joissa käytännössä sovelsimme kirjoissa annettuja oppeja. Kurssityö tehtiin suurimmaksi osaksi omalla ajalla iltaisin ja viikonloppuisin.”

Kurssityön aihe oli “Asiakassuhteiden kehittäminen Kymin paperitehtaan business papers -liiketoiminnassa.”

Peter Ahlbom myöntää, että “viisastenkiveä” ei tutkimus paljas-

tanut.

“Pyrimme löytämään ratkaisuja tai näkökohtia, jotka antaisivat mahdollisuuden paremman asiakassuhteen rakentamiseen. Pyrimme esimerkein osoittamaan, miten näissä asioissa voitaisiin edetä.”

“Työ jatkuu konkreettisenä tutkielman jälkekin, jolloin sitten kenties viisasten kivikin aikanaan löytyy. Tutkimuksessamme esitettiin ajatuksia ja suuntia sinne päin.”

Lopputyön tarkastaja oli vt. professori **Kimmo Alajoutsijärvi** Jyväskylän yliopistosta.

Kymmenen hanke

Kymiläiskolmikko opiskeli Kymmene Oy:n kolmannessa MBA-ryhmässä. Osanottajia oli yhteensä parikymmentä konsernin eri yhtiöistä. Johtaja **Jouko Paavilainen** koordinoi kansainvälinen Master of Business Administration -tutkintoon johtava ohjelma toimeenpannaan yhteistyössä Jyväskylän yliopiston kanssa. Luennoitsijakunta koostuu suomalaisten yliopistojen opettajista ja kansainvälisistä asiantuntijoista.

Kymmenestä aihealueesta koostuvista kursseista pääosa järjestettiin Suomessa, kaksi viikkoa vietettiin Italiassa ja Englannissa.

Kymmene Oy:n kehittämän

kurssituksen jatko on UPM-Kymmene -fuusion vuoksi vielä avoinna.

“Tämä oli hyvää jatkoa Kymmenen erittäin hyvälle Griffman-kurssitukselle, joka alkoi jo Kymin puitteissa Paavilaisen vetämänä. Toivoin, että koulutus jatkuisi, koska se vaikuttaa suoraan työntekoon – omaa työtään pystyy tarkastelemaan analyttisemmin. Toivottavasti työnantajalla on myös näyttöä siitä, että tämä kannatti”, sanoo Ahlbom.

“Kun kurssilla oli väkeä Kymmene-konsernin muistakin osista, syntyi ihan eri näkövinkeli – ei keskusteltu vain Kuusankosken tiimoilta. Tuli myös selvästi esille, miten fakkiutuneita olemme omilla saroillamme”, toteaa Stig-Olof Lindholm.

“Olemme kymmeniä vuosia tehneet hyvin kapealla alalla töitä, hallitsimme sen ja tiedämme siitä hyvin paljon. Meidän pitäisi saada aikaan vilkkaampi osastojen välinen työkierto ja tehdä erityyppisiä töitä.”

Hallintomiehestä, markkinointimiehestä ja projektimiehestä koostuva ryhmä oli Seppo Vireän mielestä erittäin hyvä tiimi. “Meillä oli vain yksi kiista, mutta se kesti neljä tuntia. Kiistan aiheutti tutkielman nimi, ei sen sisältö”, naureskelee Vireä.

“Jos mukana olisi ollut pelkääjänä esimerkiksi myyntimiehiä, olisimme katselleet asiaa silmälaput silmillä”, myöntää Ahlbom.

Hyöty työnantajalle

Ahlbomin, Vireän ja Lindholmin mielestä MBA-opiskelu ei liity urasuunnitteluun eikä palkankorotuksiin, vaan on osa yhtiön jatkuvan oppimisen politiikkaa. Kaikkien täytyy uusiutua ja hankkia uusia virikkeitä.

“Ensisijaisesti MBA on työnantajan kannalta satsaus siihen, että tavoitteet saavutettaisiin paremmin. Koulutettava henkilö saa tieteenkin itseen enemmän tietoa, mutta näen hyödyn kuitenkin koituvan työnantajalle”, miettii Ahlbom.

Seppo Vireä arvostaa sitä, että opetusta saatiin Suomen parhailta opettajilta. “Hyöty ei meille ole materiaalista, vaan siinä, että pääsee hetkeksi eroon normaalista työstä ja miettimään eri näkymiä. Se on kivaa.”

“Vaikeinta oli ehkä sittenkin lopputyön tekeminen. Vasta lopussa huomasimme, että siihen olisi voinut käyttää koko kurssiajan. Nyt pusersimme sen pääosan kahden viimeisen kuukauden aikana ja melkoisen loppukirin otaen”, miettivät Ahlbom, Lindholm ja Vireä.

Myyntijohtajan, hallintomiehen ja projektipäällikön muodostama MBA-ryhmä toimi Vireän (vas.), Ahlbomin ja Lindholmin mielestä hyvin.

Sellun kuivauskoneen miehistö Kotkassa

Kuusanniemen sellutehtaan kuivauskoneen miehistö ja vuoromesarit tutustuivat elokuun lopulla satamatoimintoihin Haminan satamassa (josta kuva on) sekä Sunilan

sellutehtaaseen Kotkassa. Sellutehtaalla erikoisen mielenkiinnon kohteena oli kuivauskone sekä uusi vuonna 1995 käynnistynyt biologinen jätevedenpuhdistamo.

Paperipuotia ryhdytään suunnittelemaan

Kuluvan vuoden alkupuolella käynnistetty projekti Paperipuodin perustamiseksi Kuusankoskelle on edennyt toteutusvaiheeseen. Kymin on päättänyt perustaa paperialan erikoismyymälän teollisuusoppilaitoksen tiloihin. Hanke on osa Kymin 125-vuotisjuhla-
vuoden ohjelmistoa. Paperipuoti on tarkoitus avata keväällä 1997.

Paperialan erikoismyymälä sijoitetaan teollisuusoppilaitoksen tiloihin.

”Tarkoituksemme ei ole suinkaan kilpaila kirjakauppojen ja muiden normaaleja paperitarvikkeita myyvien liikkeiden kanssa. Pyrimme tekemään Paperipuodista Suomen paperikaupungin imagoa palvelevan erikoismyymälän, jossa on kaupan sekä UPM-Kymmenen omia tuotteita että alan erikoistuotteita. Siten paperipuoti pyrkii palvelemaan hyvin laajaa asiakaskuntaa aina

opiskelijoista taiteilijoihin ja kotirouvista turisteihin saakka”, toteaa hankkeen alullepanija ja projektiryhmän vetäjä, johtaja **Eero Niinikoski**.

Paperitietokeskukselle aikalisä

Samanaikaisesti Paperipuodin kehittelyn kanssa on tutkittu myös Paperitietokeskuksen perustamismahdollisuuksia. Tässä projektissa on Kymin lisäksi mukana myös Kuusankosken kaupunki. Projektiryhmä on todennut, että Paperitietokeskus on niin vaativa hanke, että sen suunnitteluun on otettava selkeä aikalisä. Paperitietokeskus on ajateltu sijoitettavaksi Paperipuodin läheisyyteen Kymin teollisuusoppilaitoksen pohjakerrokseen. Lopullista päätöstä tietokeskuksen perustamisesta ei ole vielä tehty. Mikäli suunnitelma toteutuu, uudentyyppinen suurta yleisöä palveleva elämyskohde avautuu Kuusankoskella aikaisintaan vuonna 2000.

KUVA: NORDLAND PAPER

Nordlandin uusi päällystyskone käynnistyi

Nordland Papierin uusi, leveä päällystyskone käynnistyi Dörpenissä, Saksassa 22. kesäkuuta. Kone käynnistyi reilun viikon suunniteltua aiemmin ja tuotti kaksoispäällystettyä puuvapaata paperia (WFC).

PK 4:n valmistamaa pohjapaperia testattiin kesäkuun alussa menestyksellisesti Jagenbergin toimittamalla VariTop-leikkurilla ja Valmetin toimittamalla superkalanterilla.

Uuden päällystyskoneen trimmileveys on 9,4 metriä ja tuotantonopeus jopa 1 500 metriä minuutissa. Käyntiinlähden yhteydessä huomiota kiinnitettiin erityisesti parhaan mahdollisen laadun aikaansaamiseksi. Tuotetun paperin pintapaino oli 135 g/m² ja koneen ajonopeus 800 metriä minuutissa.

Tehtaalla on menossa päällystyskoneen hienosäätö ja optimointi vakaan kehityksen takaamiseksi. Nordland Papierin tavoitteena on tuottaa koneella 80 000 tonnia paperia kuluvan vuoden aikana.

Haapojen pakollinen kaataminen koetaan ongelmaksi, koska puulle ei ole kysyntää ja verotus on ankara. Kuva on Vologdan läänistä, jonne Kuusankoskelta on matkaa noin 1 000 kilometriä.

Tuleeko Venäjän puu VENÄJÄLTÄ?

Tulee. Mutta mistä siellä?

UPM-Kymmene on antanut saksalaisille painotaloille sitoumuksen, jonka mukaan yhtiön Venäjältä ostama puu ei ole peräisin suojelualueilta tai sellaisiksi suunnitelluilta alueilta. Tämän varmistamiseksi tuontipuuyksikön metsäammatillaiset ovat huhtikuun lopulta lähtien tehneet tarkastusmatkoja eri puolille Venäjää selvittämään, mistä tehtaillemme tullut tai tuleva puu on lähtöisin. Tähän mennessä tarkastukset eivät ole antaneet aihetta huoleen.

Tuontipuuyksikön ympäristöpäällikkö **Jukka Olkkonen** johtaa näitä tarkastuksia ja hänen kanssaan yhteistyössä on ollut tähän mennessä 11 muuta ”tuontimiestä” sekä ympäristöpäällikkö **Raimo Koskinen** metsänhoitoyksiköstä. Myös määrällisesti suurimmat puuntoimittajat, suomalaiset kaupahuoneet, ovat osallistuneet tarkastuksiin. ”Me olemme pyytäneet kaikilta meidän venäläisiltä puuntoimittajiltamme kirjallisen selvityksen mistä puut on hakattu ja millä asemalla ne on junaan lastattu. Lähes kaikilta me olemme sellaisen saaneetkin. Näistä ilmoituksista käymme sitten osan paikan päällä tarkastamassa.”

Käytännössä kohteiden valinta tapahtuu Olkkosen mukaan siten, että valitaan enemmän tai vähemmän satunnaisesti eri puolilta tärkeintä puuntoimitusalueitamme muutamia metsätalospirejä. Matkustetaan paikan päälle ja piirin alueelta pyritään tarkastamaan kaikki tai mahdollisimman monta sellaista hakkuukohdetta, joista puuta on toimitettu meille. ”Tarkastuskohteiden valinnassa olisi liikaa puhua täydellisestä satunnaisvalinnasta eli arvonnasta, sillä sen verran hankalaa liikkuminen Venäjän metsäseuduil-

la on, mutta ne leimikot, mitkä päästään tarkastamaan, ovat varmasti enemmän tai vähemmän satunnaisesti mukaan tulleita.”

Hakkuista ei huomauttamista

Tähän mennessä tarkastuksia on tehty Karjalan tasavallassa sekä Leningradin, Tverin, Vologdan, Novgorodin ja Moskovan lääneissä sekä muutama myös Valkovenäjällä, josta tulee pieniä määriä puuta Suomeen. Lähialueilla tarkastuksia on tehty yhden tai kahden miehen ryhmässä ja usein muiden töiden yhteydessä, mutta viikon tai kaksi aikaa vievillä ”kaukomatkoilla” on joskus ollut isompiakin partioita liikkeellä. Matkojen hankaluutta kuvaa se, että matka Kouvolaan Vologdaan on noin 1 000 kilometriä ja kestää ainakin 15 tuntia. ”Ja paikan päällä matkanopeudeksi voi laskea enintään 20 kilometriä tunnissa.”

Tarkastukset eivät ole toistaiseksi paljastaneet yhtään tapausta, jossa olisi edes ollut aihetta epäillä hakatun puun tulleen kielletyltä alueelta. Myöskään mitään isompaa Venäjän metsälainsäädännön rikkomusta ei tietoomme ole tullut näillä kohteilla, vakuuttaa Jukka Olkkonen. ”On toki ollut muutamia tapauksia, joissa hakkauttaja on saanut sakkoina ilman että tälle voitiin sitovasti selvittää miksi. Sakkojahan mekin olemme ajoittain saaneet Kannaksen hakkuissamme, milloin pitkistä kannoista, milloin jättöpuista. Tosin sakko tarkoittaa Venäjällä enemmän eräänlaista metsänhoitomaksua kuin varsinaista rangaistusta. Myös hakkuualojen koko on ollut selvästi pienempi kuin mitä olin odottanut. Edelleen silloin tällöin eteen tulevat isot aukot johtuvat siitä, että uusia uudistusaloja on tehty

vanhojen viereen ja se tietysti hämää.”

Myös Raikka Koskinen on myönteisen yllätynyt näkemästään. ”Kun oli kuullut kaikenlaista Venäjän hakkuista, tänne tuli kaikkeen varautuneena. Toisin kävi, minusta kaikki näkemäni hakkuut ja metsänhoitotoimet on tehty ihan mallikkaasti. Harvennushakkuiden pieni osuus on ehkä ainoa asia, jota voi hieman kummeksua, mutta kun ottaa huomioon metsien iän ja rakenteen sekä venäläisten korjuukaluston, sekini tulee ymmärretyksi.”

Venäjällä valtavasti metsiä ja myös aarniometsiä

Jukka Olkkosen ja Raikka Koskisen mielestä on ainakin kolme tekijää, jotka on syytä muistaa Venäjän metsätaloudesta ja jotka osaltaan selittävät näitä myönteisiä tarkastushavaintoja. ”Ensinnäkin metsähallinnolla ja metsäntutkimuksella on pitkät perinteet Venäjällä. Näin muodoin myös metsätalouden suunnittelu on järjestelmällistä ja yksityiskohtaista. Toiseksi, metsälainlääkdäntö on tiukkaa ja sitä myös valvotaan. Eräiltä osin säännökset ovat tiukempia kuin meillä, esimerkiksi vesistöjen suojavyöhykkeiden osalta. Toisaalta taas siellä ei ole – ei ainakaan vielä – samantyyppisiä biodiversiteettiä edistäviä metsänhoidon ohjeita kuin meillä.

Ja kolmanneksi, Venäjällä on 40 kertaa enemmän metsiä kuin meillä. Näistä huomattava osa on ollut ja tulee edelleenkin olemaan talouskäytön ulkopuolella, joten aarniometsiä ja siten myös biodiversiteettiä riittää. Myös talousmetsissä hakataan selvästi vähemmän kuin mitä ne kasvavat. Paikallisesti eroja toki löytyy.”

Tarkastuksia tullaan jatkamaan.

TOIMITUSJOHTAJA JUHA NIEMELÄ, 50:

Jokaisen pidettävä mielessään kannattavuus

Kannattavuus on sana, jonka haluan nostaa esille. Kannattavuuden tavoittelu pitää olla jokaisen UPM-kymmeneläisen mielessä joka hetki. Arvoja me tarvitsemme siihen, millä konsteilla me sitä tavoittelemme,” sanoo **Juha Niemelä**, UPM-Kymmenen toimitusjohtaja.

Juha Niemelä on ollut konsernin johdossa virallisesti vapusta lähtien, käytännössä pian vuoden. Pyöreästi vuosi sitten julkistettiin myös uuden yhtiön perusarvot (ohessa). Julkistamisensa jälkeen niitä ei ole aktiivisesti tarjottu.

“Tarkoituksellisesti ei ole haluttu nostaa toisia sanoja toisia tärkeämmiksi. On haluttu, että ihmiset alkavat sisäistää arvojamme, sillä arvoista puhuminen ei saa olla teennäistä.”

“Jotkut tutkijat ovat sitä mieltä, että yritykseen voi vain syntyä arvoja, yritys ei voi niitä valita,” Niemelä sanoo.

Hän korostaa UPM-Kymmenen tavoitteista erityisesti yhtä, kannattavuutta.

“Kannattavuus tekee mahdolliseksi kaiken sen hyvän, mitä me tavoittelemme työelämässä ja jopa sen ulkopuolella. Kannattavuus mahdollistaa sen, että saamme työstämme korvauksen, jolla me elämme, rahoitamme esimerkiksi lastemme koulutuksen tai omat vapaa-ajanharrastuksemme. Kannattavuus mahdollistaa myös urakehityksen ja työhön liittyvän koulutuksen sekä tekee mahdolliseksi uudet positiiviset haasteet.”

“Kannattavuuden puuttuminen johtaa kaikkien kielteisinä koke-

miin saneerauksiin ja tiukkoihin säästötoimiin.”

“Siksi kannattavuuden tavoittelu pitää olla läsnä joka hetki kaikessa mitä me teemme,” Niemelä sanoo. Hän tunnistaa henkilökohtaiseksi ‘hyvin omakseen’ tässäkin lehdessä kuvatun arvomaailman ja vakuuttaa myös jatkossa edistävänsä yhtiössä tämäntyyppisiä asioita.

Iskukykyinen konserni

Fuusiosta viime syksynä päätettäessä tulevaisuus näytti paremmalta kuin miksi se osoittautui.

“Aika suuri osa fuusion hyödyistä arveltiin vuosi sitten tulevan tehostetusta tuotannosta ja kasvavasta kapasiteetista. On kuitenkin jouduttu käymään selvästi vajain käyntiastein, joten täysimääräisesti fuusioetua ei ole voitu saavuttaa. Toisaalta siihen ei uskottukaan aivan välittömästi. Tiedetään, että paperikoneiden lajivalikoiman optimointi vie pari-kolme vuotta. Myös asiakkaiden on sitä ennen ymmärrettävä ratkaisujemme syyt.”

“Olemme kuitenkin ilmiselvästi oikeilla jäljillä. Ja kuinka olisi käynyt, jos ei olisi fuusioitunut?” toimitusjohtaja kysyy.

“Olemme jo kokeneet tämän taantuman vaikeimmat hetket ja merkkien mukaan olemme jo selvästi toipumassa.”

“UPM-Kymmene on täysin toiminta- ja iskukykyinen konserni. En kadu mitään tehtyjä ratkaisuja –

eikä omistajienkaan tarvitse katua. Myös UPM-Kymmenen fuusion jälkeen maailmalla tapahtuneet monet fuusiot osoittavat, että ratkaisu oli oikea.”

Oikein ratkaistu organisaatio

UPM-Kymmenen organisaation peruspalikat ovat tulosyksiköt ja niistä kootut toimialat. Malli oli vuosi sitten monille uusi ja herätti siksi kysymyksiä. Toimitusjohtaja uskoo edelleen, että perusmalli on varmasti oikea.

“Ei ole ilmennyt mitään sellaista, joka panisi epäilemään, etteikö ratkaisu ole oikea. Kaikki ovat oivaltaneet, että saavuttaaksemme tavoittelemamme synergiaedut, pitää organisoiua tehokkaasti toimialakohtaisesti.”

“Todennäköisesti tämä on hyvin pitkäaikainen perusmalli. Siitä voi sitten olla hieman kehittyneempiäkin virituksia myöhemmin.”

Itsenäisyyttä ja urakiertoa

UPM-Kymmenen kuuluu kaikki-

aan 45 000 ihmistä. On luonnollista, että kaikkiin tehtäviin on löytynyt osaajia. Joihinkin ehkä liikaa?

“Valinnan vaikeuksia on ollut runsaasti ja aivan varmaan kaikki eivät ole saaneet pätevyyttään vastaavaa tehtävää,” toimitusjohtaja myöntää.

“Tarkoitus on, että urakierron kautta päädytään lopulta siihen, että jokainen on tyytyväinen. Ainakin sellaista olotilaa pitää hakea.”

Juha Niemelä sanoo arvostavansa itsenäisyyttä tehtävien hoidossa ja toisaalta mahdollisuutta hoitaa asioita itsenäisesti.

UPM-Kymmenen tavoitteet

- Kannattavuuden varmistaminen
- Entistä monipuolisempi asiakastarpeiden tyydyttäminen
- Muiden sidosryhmien yhtiölle asettamien odotusten täyttäminen
- Yksinkertainen ja tehokas johtamisjärjestelmä, jonka periaatteita ovat
 - Avoin tiedonkulku
 - Oikeudenmukaisuus
 - Keskinäinen luottamus ja yhteistoiminta
 - Pyrkimys luovan, aloitteellisen ja yritteliään ilmapiiriin vahvistamiseen.

“Itsenäisyyteen liittyy oleellisesti vastuuntunto,” hän korostaa ja lisää, että ihmiset yleensä kehittyvät vastuun kasvun myötä.

Esikuntatehtävissä ollut kova vuosi

Tutkimusten mukaan fuusio koettelee fuusioitujen yritysten henkilöstöä. Miltä UPM-Kymmenessä näyttää?

“Erityisesti tehtailla toimiva henkilöstö on alusta pitäen oivaltautunut, että fuusio ei kovin merkittävästi heidän tehtäviinsä vaikuta tai sen vaikutus tulee vähittäisen kehityksen kautta.”

“Esikunta- ja johtotehtävissä olevien mielenrauha on menneen vuoden aikana varmasti ollut koetuksella, erityisesti ennen kuin kaikki ratkaisut saatiin tehdyiksi. Jokainen ei varmaan ole tyytyväinen tehtyjen ratkaisujen jälkeenkään, sillä kaikkien toiveita ei voitu täyttää”.

Tärkeintä vuorovaikutus esimiehen ja alaisen välillä

Niemelä ei halua liikaa yleisiä asioita eikä tyypittää ihmisiä tai toimintatapoja. Hänen mielestään ei esimerkiksi pidä ryhtyä tavoittelemaan jotakin tiettyä johtamistapaa. Esimiehiltä hän odottaa innostajan ja tukijan roolia: “Johtamisen täytyisi olla luontevaa. Alaisen mielestä se ei ehkä silloin edes tunnu johtamiselta, korkeintaan johdatteelta. Esimies on tavallaan sparraaja, hieman konsultinomainen. Hänen tulisi tuntea asioita hieman eri näkökulmasta kuin alaisensa.”

“Vuorovaikutussuhde esimiehen ja alaisen välillä on erityisen tärkeä. Molempien pitäisi sitä paitsi kyetä tuntamaan se luontevaksi.”

Miten siihen päästään?
 “Yksiselitteistä ohjetta ei voi antaa. Useimmiten kuitenkin suurempi avautuminen edistää työsuhdetta ja molempien suorituksia. Jokaisen esimiehen pitäisi muistaa, että itse asiassa häntä mitataan alaistensa

Juha Niemelä 50-vuotias

Juha Antti Niemelä on syntynyt Valkeakoskella syyskuun 6. päivänä 1946. Hän on tullut ylioppilaaksi Valkeakosken yhteiskoulusta, valmistunut Turun kauppakorkeakoulusta ekonomiksi 1969 ja kauppatieteiden kandidaatiksi 1971. Niemelän perheeseen kuuluu vaimo ja kolme kouluikäistä lasta, tytär ja kaksi poikaa.

Juha Niemelä on toiminut UPM-Kymmenen toimitusjohtajana yhtiön perustamisesta, tämän vuoden toukokuun alusta lähtien. Sitä ennen hän työskenteli Yhtyneet Paperitehtaat Oy:ssä yli 20 vuotta.

Vakituisen työsuhteeseen Yhtyneille Juha Niemelä tuli vuonna 1971. Markkinointipäällikkönä yhtiön keskushallinnossa hän toimi vuosina 1971–75 ja markkinointijohtajana 1977–78. Makrotalo Oy:n markkinointijohtajana hän oli vuosina 1975–77, Yhtyneiden Raf. Haarlan tulosyksikön vt. markkinointijohtajana 1978–79 ja Paperituotteen tulosyksikön yksikönjohtajana 1979–83.

Juha Niemelä kuului Yhtyneiden johtajistoon vuodesta 1983 lähtien yhtiön loppumiseen eli vappuna tapahtuneeseen Kymmenen ja Yhtyneiden fuusioon saakka. Niemelä oli myös Yhtyneiden varatoimitusjohtaja 1993–96.

Toimitusjohtaja Juha Niemelä on toiminut viime vuodesta lähtien Metsäteollisuus ry:n hallituksen varapuheenjohtajana. Nykyisin hän kuuluu myös Metsä-Botnia Oy:n, Teollisuuden ja työnantajain keskusliiton sekä Rauma Oy:n hallitukseen ja Eläkevakuutusosakeyhtiö Ilmarisen sekä Kemijoki Oy:n hallintoneuvostoon.

Kolmen kouluikäisen nuoren isälle perheen yhteiset harrastukset ovat tärkein ja paras voimaväline. Niemelän perhe harrastaa erityisesti liikuntaa, aina vuodenaikaan sopivaa lajia.

suorituksella. Vain harvan henkilökohtainen panos on niin merkitsevä, että se olisi mittari.”

Ihmiset ovat erilaisia

Juha Niemelä sallii erilaisuuden. Hän sanoo, että on ymmärrettävää että on erilaisia esimiehiä ja alaisia. Hän ei tarkoita, että jokainen voi jatkaa pahoja tapojaan, mutta kenenkään perusluonnetta ei pidä pyr-

kiä muuttamaan.

“Alaisten pitää hyväksyä esimies yksilöllisenä persoonana ja sama toisin päin. Hedelmällinen työsuhte esimiehen ja alaisen välillä syntyy, kun kumpikin suhtautuu työhönsä vastuuntuntoisesti ja kun molemmat arvostavat toistaan.”

TEKSTI: MAJJA SIROLA, KUVA: KARI LAKKA

Golfia lasten hyväksi

Elokuun alussa oli Eerolan golfkeskuksessa kilpailu, jossa tavoitteet olivat tavalistakin korkeammalla. Kaikkien pelaajien osallistumismaksut sekä kilpailun yhteydessä pidetyn huutokaupan tuotto luovutettiin Kuusankosken aluesairaalan lastenosaston toiminnan tukemiseksi.

Paperi-Dahlbergin ja Kymin järjestämään golf tapahtumaan oli kutsuttu asiakasyritysten edustajia sekä tunnettuja jääkiekon ja viihdemailman tähtiä. Puttaamassa ja swingaamassa nähtiin mm. **Jari Kurri, Christian Ruuttu, Matti Hagman, Joonas Myllyveräjä, Kari Salmelainen, Janne Laukkanen, Mika Piltz** ja **Jallu Rantanen**. Pelipanoksen lisäksi kiekkoilijat osallistuivat tempaukseen luovuttamalla huutokaupattavaksi nimikirjoituksin varustettuja pelivälineitä.

Jo ennen peliä kiekkoilijat kävivät tervehtimässä aluesairaalan lastenosaston pieniä potilaita ja saivat sieltä arvatenkin puhtia lyönteihinsä. Ankaran kilpailun jälkeen voittajaksi selvisi ryhmä: golfammattilainen **Riku Soravuo, Yrjö Franssila** Ajasto Oy:stä, **Keijo Latvala** Lohjan Paperi Oy:stä ja **Riitta Nygård** Kymiltä.

Kilpailu oli kuitenkin sivuseikka. Tärkein tulos oli 20 000 markan shekki, joka luovutettiin lastenosaston edustajille palkintojenjaon yhteydessä.

Aluesairaalan lastenosastolla hoidossa ollut Henri Hyvärinen sai vastustajakseen vuoden salibandy pelaajan, Mika Sandelinin (yllä). Lapset saivat nimikirjoitukset mm. Christian Ruutulta (3. vasemmalta), Jari Kurilta ja Kai Nurmiselta (alla).

TEKSTI: SIMO VIRTANEN, KUVA: KIMMO REKIMIES

Osasto 19:n toiminta ollut uusia

90-VUOTIAS YKSYSI TÄNÄÄN

TEKSTI: REIJO VIRTÄ JA IRMA NIEMI, KUVAT: KIMMO REKIMIES

Paperimiesten yhteistyöllä on vuosikymmenien mittaan saatu paljon aikaan. Mitä asioita tällä hetkellä pidetään keskeisinä, osasto 19:n puheenjohtaja **Eero Jaakkola**?

“Lähiajan tavoitteenamme on viedä loppuun luottamusjärjestelmään ja ammattiosaston organisaatioon liittyvä uudistuskampanja. Toinen iso asia on teollisuusliittomuotoinen järjestäytyminen; tehtaiden metalliammattiosastohan lopettaa toimintansa ja metallimiehet siirtyvät osittain meille ja osittain Kuusanniemen osasto 85:een.

Teollisuusliittomuotoisesta järjestäytymisestä on puhuttu niin kauan kuin minä olen ollut ay-toiminnassa mukana”, sanoo Eero Jaakkola.

“Asiassa on edistytty joka vuona ja nyt se viimeinkin toteutuu kokonaan metallin osalta. Tehtaiden sähkömiehistä osa jää vielä omaan liittoonsa. Sähkömiehisten liitonvaihto lienee tulevan vuosikymmenen suurin muutos.”

Teollisuusliittoajattelun tiellä oleista kivistä Jaakkola ottaa esimerkiksi puoluepolitiikan.

“Metalliliiton ollessa ns. tasapainoliitto voitiin sosiaalidemokraattinen enemmistö säilyttää pitämällä mukana em. tyyppiset rönsyt, toisella teollisuudenalalla työskentelevä väki. Myös liittovaltuustopaikalla sidottiin korjausmiehet Metalliliittoon. Nyt vallankeikausmahdollisuutta ei enää ole.”

Ehkä myös henkilöiden vaihtuminen on vaikuttanut, otaksuu Jaakkola. “Kunnioitan vanhempaa polvea, mutta asenteet eivät yleensä muutu ennen kuin miehet ja sukupolvi vaihtuvat.”

Henkilökemialla ei Jaakkolan mukaan pitäisi korostaa, vaikka Voikkaalla **Kimmo Kähärän** neuvottelutaito ja persoona saivat aikaan sen, että sikäläiset metallimiehet liittyivät Paperiliittoon jo viime vuonna. “Toisaalta ehkä sielläkin uusien miesten tulo metalliosaston johtoon vaikutti asiaan.”

Eero Jaakkola toteaa hieman skismaa aiheutuneen metallin halusta katsoa, kumpi paperin ammattiosastoista, 19 vai 85, tarjoaa parempaa sopimusta. Mitään sopimusta esimerkiksi luottamusmiehen ja yt-paikoista ei kuitenkaan tehty. “Kyllä porukka näkee, kuka on sopiva millekin paikalle. Henkilöitä näissä hommissa ei ole koskaan liikaa, eikä kenenkään tarvitse pelätä jäävänsä toimeettomaksi.”

Jaakkola uskoo, että metallimiesten paikka yhteiskokouksessa

“Konserni on iso ja kulttuurikin ovat hyvin erilaisia. Uusi tilanne tuo tullessaan toimintatavan muutoksia sekä paikalliselle työntantajalle että meille”, Eero Jaakkola arvioi.

voi säilyä jomman kumman osaston piirissä. “Annamme jäsenistön päättää.”

Tulevaisuus

Jaakkolan mukaan jo tänä päivänä näkyy, mitä tehtäviä paperiammattiosastolla on tulevaisuudessa. “Fuusioiden myötä syntyneet isot konsernit vaikuttavat siihen, että Paperiliiton osuus pienenee ja konserni- ja paikallisten sopimusten osuus kasvaa. Tämä näkyy jo työntantajaliitossa; väkimäärä lienee siellä jo lähes puolitetty.”

“Paperiliitto tulee tekemään vain yhä väljempää raamisopimuksia. Sille jää enemmän aikaa muun järjestötoiminnan pyörittämiseen, koska edunvalvonta siirtyy aika pitkälti ammattiosastoille ja konserneille.”

Se, miten järjestelmä saadaan toimimaan isossa konsernissa ja erilaisissa kulttuureissa, tulee olemaan haaste.

“Olimme pitkään omissa ympyröissämme. Kun pienehköön Kymiin fuusioitiin Kaukas ja Schauman, tuli yhtiöstä jo suurempi. Niissä

ympyröissä opimme toimimaan aika hyvin, luomaan yhteistoimintaa ja pitämään päivittäin yhteyttä konsernin muiden ammattiosastojen kanssa. Kenties yritys-kulttuurinkin olivat samantyyppisiä.”

Kolmen isoimman paikkakunnan pääluottamusmiehet olivat myös mukana joko Paperiliiton liittotoimikunnassa tai -valtuustossa, joten sielläkin yhteistyö toimi.

“Nyt konserni on iso ja kulttuurikin ovat hyvin erilaisia. Uusi tilanne tuo tullessaan toimintatavan muutoksia sekä paikalliselle työntantajalle että meille. Siinä meillä on oikeastaan yhteinen sarka hoidettavana.”

Yhteistyön tarpeen näkee Jaakkolan mukaan mm. siitä, että fuusion seurauksena perustettuihin työryhmiin ei aluksi valittu ensimmäistään edustajaa Kuusankoskelta. “Laittoivat meidät nurkkaan... tuntui, että olemme lapsipuolen asemassa; nyt tilanne kuitenkin alkaa jo näyttää vähän paremmalta.

Paikallisella työntantajalla ja meillä on tässä aivan selvästi yhteinen intressi.”

Uhkaa?

Paperi- ja selluteollisuuden voimakas laajentuminen Kauko-Idässä

mietityttää Jaakkolan mukaan paperintekijöitä, koska on uskottu, että olemme alallamme maailman parhaita. “Sitten ykskaks huomataan, että vaikka olemme hyviä, emme olekaan ainoita hyviä maailmassa.”

“Uskon, että Kauko-Idässä lisääntyvä tuotanto uppoaa kasvaville markkinoille. Jos ympäristö- ja muut vaatimukset kohdennetaan myös sinne samanlaisina kuin meihin, olemme ihan varmasti kilpailukykyisiä, vaikka tällä hetkellä siellä sekä työvoima että raaka-aine ovat halvempia.”

“En usko sikäläisen teollisuuden olevan meille sellainen uhka, että joutuisimme sulkemaan tehtaita. Tuotannon suuntaa ja laatua joutunemme kuitenkin muuttamaan.”

Ammattiyhdistysmiestä toisaalta kiinnostaa, miten sikäläinen työväestö järjestäytyy. “Niillä alueilla, joissa UPM-Kymmene toimii, ammattiyhdistysliike vielä hallitsee asiansa. Eksoottisemmissa maissa meillä saattaa olla vastassa kulttuurireita, missä ay-liikettä ei tunneta eikä sille anneta asemaa.”

Jaakkola toteaa olevan hyvä, että ympäristöstä puhutaan. Jätevesilaitoksen hoitajana hän sanoo tietävänsä, mitä joken menee ja mitä sinne ei mene.

“Kun minulle sanotaan, että ‘sie laskit taas jotain jokeen’ ja minä kiellän asian, niin minua ei uskota, vaikka puhuisin kuinka vakavalla naamalla. ‘Sinulla on kuitenkin joku venttiili’, arveleaan. Kuitenkaan minulla ei ole tarvetta valehdella yhtiön puolesta.”

“En väitä, että kaikki on kunnos-

Kymen tervehdyksen juhlavalle osasto 19:lle veivät talous- ja hallintojohtaja Ari Jattu (vas.), tulosyksikön johtaja Johan Furuhejm ja apulaisjohtaja Eero Miettinen. Tervehdyksen vastaanottivat puheenjohtaja Eero Jaakkola ja osasto 19:n sihteeri Irma Ojala.

polkuja hakevaa

PUHEENJOHTAJA JARMO LÄHTENMÄKI:

“Kuusankoski yksi Paperiliiton kantaisä”

“Voimme mieluusti ja hyvällä syyllä kut-sua Kuusankoskea yhdeksi kantaisäksi”, totesi Paperiliiton puheenjohtaja **Jarmo Lähtenmäki** puheessaan Paperiliiton osasto 19:n 90-vuotisjuhlassa elokuussa. “Kuusankoskelaiset olivat nimittäin edustettuina Paperiliiton perustavassa kokouksessa keuhällä 1906, tosin Kuusankosken työväenyhdistyksen edustajina.”

Lähtenmäki muistutti kuusankoskelaisten paperityöläisten kamppailleen oikeuksistaan myös jo ennen ammattiosaston perustamista. “Vuonna 1903 paperityöläiset lakkoilivat kol-

vuosiin. Paperiteollisuudessa solmittiin ensimmäinen suurteollisuuden valtakunnallinen työehtosopimus joulukuussa 1945. Tätä aikaisemmin valtakunnallisia työehtosopimuksia olivat tehneet vain kirjatyöntekijät”.

Edistysaskeleiksi paperityöntekijöiden edunvalvonnassa Lähtenmäki mainitsee mm. vuonna 1969 “Kurjen yössä” neuvotellun TES:n 11:n pykälän. Seuraavana vuonna päästiin sopimukseen ulkopuolisen työvoiman käytöstä. “Olemme olleet uranuurtajia myös vuorotyöläisten työehtojen ja -aikojen kehittämässä. Viime vuosina olemme olleet aktiivisesti kehittämässä teollisuusliittojen keskinäistä yhteistyötä.”

Paperiliiton ja ay-liikkeen tärkein tehtävä 1990-luvulla on Lähtenmäen mukaan ollut työttömien toimeentulon puolustaminen. Lähimmän puolentoista vuoden aikana ostovoimaa voitaisiin kohdentaa kulutuskysyntää ja työllisyyttä tukevalla tavalla nostamalla kunnallisverotuksen ansiotulovähennys enimmillään 10 000 markkaan ja laajentamalla vähennys koskemaan myös keskituloisia.

“Pienten palkkatulojen verotusta keventämällä puretaan

myös tuloloukkuja ja edistetään työn jakamista”, perusteli Lähtenmäki.

Puheenjohtaja Lähtenmäki luonnehti osasto 19:n yhdeksi aktiivisimmista osastoista Paperiliitossa. “Osaston toiminta on vilkasta, monimuotoista ja uusia polkuja hakevaa. On ollut ilo seurata tiivistä yhteistyötämme voikkaalaisten ja kuusanniemeläisten kanssa”, sanoi Lähtenmäki ja toivotti juhlaa viettävälle ammattiosastolle menestystä, elinvoimaa ja viisautta.

Paperiliiton Kuusankosken osasto 19:n 90-vuotisjuhlien päätapahtuma järjestettiin Kuusankoskitalolla.

mesti epäoikeudenmukaisten työsäntöjen vuoksi ja seuraavana vuonna tuettiin voikkaalaisia naistyöntekijöitä ahdistelevalta työnjohtajan erottamiseksi.”

Kivikkoisinta ammattiyhdistystoiminta oli Lähtenmäen mukaan ennen toista maailmansotaa. 1920-luvulla ay-toimintaa kehitettiin varovaisin askelin ja 1930-luku oli Lapuanliikkeen ja työläisten poliittisten erimielisyyksien aikaa.

“Työmarkkinapolitiikan käänne ajoittui sota-

sa. Aina on parantamisen varaa, mutta olen itse nähnyt suuren kehityksen myös ympäristöasioissa. Ensimmäinen työpaikkani yhtiössä oli vuonna 1966 vanhalla sellulla. Kun keitto meni pieleen, laitettiin se ‘Myllykosken tilaukseen’ eli joken. Nyt ei näin tapahdu.”

Lyhytjänteinen ajattelu ja ahneus

niin ympäristö- kuin ay-asioissakin yleensä aiheuttavat sen, että pää tulee nopeasti vetävän käteen. “Ammattiyhdistysasioissa ei koskaan saa ajatella hetken huumaa ja voittoa.”

“Toivon, että tehtaast saisivat pyöriä ja yhteistoiminta pelaisi. Vaikka välillä kinattaisiinkin, toi-

minnan pitäisi jatkua sekä työntekijä- että työnantajapuolen hyödyksi. Uskon, että se on myös jäsenistömme yhteinen toive.”

UPM-Kymmenen voittopalkkiojärjestelmä touko – joulukuulle 1996

UPM-Kymmene-konsernissa otetaan tänä vuonna käyttöön voittopalkkiojärjestelmä, jonka tavoitteena on henkilöstön kannustamisen kautta saavuttaa parempaa tulosta. Käytännössä voittopalkkio voi suurimmillaan olla henkilön kahden viikon bruttopalkka vuositasolla – ja pienimmillään nolla markkaa. Tämän vuoden määräytymisjakso on poikkeuksellisesti toukokuun alusta vuoden loppuun, jolloin palkkiokin on enimmillään kaksi kolmasosaa kahden viikon palkasta. Voittopalkkio maksetaan kerran vuodessa, ja ainakin tämän vuoden osalta käteisenä.

Järjestelmään kuuluvat kaikki konsernin Suomessa vakinaisessa työsuhteessa työskentelevät työntekijät ja toimihenkilöt, pienin poikkeuksin. Ulkomaisiin yksiköihin järjestelmä on tarkoitus viedä vähitellen tulevina vuosina. Esteenä tällä hetkellä on lähinnä siellä vallitsevien paikallisten säännösten ja lainsäädännön erillaisuus.

Voittopalkkiojärjestelmä rakentuu kahdelle periaatteelle. Toinen on sen mittari, sijoitetun pääoman tuotto-prosentti, ROCE (Return on Capital Employed). ROCE panee kaikki tuloyksiköt samalle lähtöviivalle eli se mittaa todellisen tuloksen esim. yksikön koosta riippumatta.

Toinen palkkion suuruuteen vaikuttava tekijä on oman yksikön ja sen yläpuolella olevan organisaatio-tason taloudellinen tulos. Ylemmän kokonaisuuden tulos otetaan huomioon yhteistyön korostamiseksi yksiköiden välillä. Esimerkiksi tulosityksikkö Kymin voittopalkkion suuruuteen vaikuttavat sekä Kymin oma tulos että koko hienopaperitoimialan tulos.

Kymin taloushallinto informoi henkilöstöä voittopalkkion muodostusperiaatteista syksyn kuluessa.

Auringonkukka viihtyi puhdistamalla

Aluekunnossapitomies **Markku Hannola** istutti toukokuussa auringonkukan siemeniä biologisen jätevedenpuhdistamon altaiden reunoil-le. Kukat tuntuvat viihtyvän hyvin, koska komeimmat niistä kasvoivat lähes miehen mittaisiksi.

KUUSANKOSKEN JUHLAVUODEN TUUNNUKSESTA JÄRJESTÄMÄ
SUUNNITTELUKUNNAN VOITTI GRAMMOKO ANTTI POKKA

Kuusankoski

on Suomen

KUUSANKOSKI

Suomen Paperikaupunki 75 Vuotta

PAPERIKAUPUNKI

Yhteensä yli miljoonan tonnin vuosituotannot paperia ovat Kuusankosken tehtaiden nykypäivää. Mahtavat tonnimäärät eivät yksistään kuitenkaan tee kaupungista Suomen paperintuotannon keskusta.

“Vaikka jonakin vuonna jollakin suomalaisella paperipaikkakunnalla tehtäisiinkin tonnimääräisesti enemmän paperia kuin Kuusankoskella, niin yhdellä mittarilla mitattuna Kuusankosken asema Suomen paperikaupunkina on kristallinkirkas: täällä on viimeisten 123 vuoden aikana käynnistetty peräti 27 paperikonetta ja ne ovat jauhaneet maailmalle paperia ennätysmaiset 26 miljoonaa tonnia. Yhtäkkiä en keksi, missä nämä luvut pantaisiin paremmaksi”, totesi johtaja **Eero Niinikoski** Kymiltä juhluvuoden seminaarissa 20.8. Kuusankoski-talolla.

Merkittäviä paperinvalmistuspaikkakuntia on Niinikosken mukaan muuallakin. Japanissa ja Yhdysvalloissa on kummassakin ainakin yksi miljoonan vuositonnin paperipaikkakunta ja Suomessakin Kuusankoskelle löytyy kovia haastajia. Anjalankoski ja Rauma uuden jättikoneensa käynnistymisen jälkeen tulevat tuotantoluvuilla mitattuna aivan lähituntumaan.

Kuusankoskelaisen metsäteollisuuden ensimmäinen kehitysvaihe oli tehtaiden perustamisen ja ensimmäisen maailmansodan välinen kausi, jolloin luotiin pohja paperiteollisuudelle. Maailmansotien välisenä ajanjaksona paperitehtaista kasvoi suurteollisuutta.

Sotien jälkeisiä vuosikymmeniä aina 1980-luvun alkupuolelle saakka Niinikoski kuvaisi teknisen kehityksen ja massiivisten investointien kaudeksi ja sen jälkeistä aikaa jälkiteolliseksi aikakaudeksi, jolle on tunnusomaista hyvinvoinnin ylläpito yritystalojen ja fuusioiden avulla pikemminkin kuin uuteen tuotan-

KUV. EERO NIINIKOSKI

Paperiviikon päätti pääjuhla urheilupuistossa, jonne marssittiin kulkueena.

topääomaan investoimalla.

“Varsin merkittäviä linjauksia ja strategisia valintoja Kuusankoskella tehtiin jo sotavuosina, mutta erityisesti 1940-luvun lopulla. Yksi keskeisimpiä päätöksiä oli Kuusanniemen alueen varaaminen teollisuuden käyttöön. Yhteiskunnan taholta esitettiin hyvinkin voimakkaita vaatimuksia siihen suuntaan, että Kuusanniemi olisi pitänyt luovuttaa pika-asutukseen tai ylipäänsä uudeksi asutusalueeksi. Mikäli näin olisi tapahtunut, paikallinen suurteollisuus olisi pystynyt jossakin määrin laajentamaan toimintaansa ainoastaan Voikkaalla. Mitä tämä olisi merkinnyt Kuusankosken kehitykselle, jokainen voi päätellä sen helposti itse.”

200-KILOINEN VIERASKIRJA

Kymi lahjoitti Kuusankosken kaupungille “juhluvieraskirjaksi” parisataa kiloa painavan ja metrin leveän paperirullan. Vieraskirjan teräksisen telineen piirsi Kymin suunnitteluosasto ja valmisti Kymin konekoraamo.

Paperirullaan on jokaisella juhluvuoden tapahtumiin osallistuvalla mahdollisuus kirjoittaa nimensä ja terveisensä juhlivalle kaupungille.

“Aiomme pitää vieraskirjan avoinna toistaiseksi, mahdollisesti itsenäisyyspäivään saakka. Emme ole laskeneet nimikirjoitusten määrää – kymmeniä metrejä paperia on kuitenkin jo kulunut”, toteaa kaupungin juhluvuoden projekti-päällikkö **Aulis Forssell**.

Toistaiseksi on myös päättämättä nimikirjoitusten säilyttämisestä. “Luonnollisesti laitamme nimikirjoitukset talteen. Sitä ennen kuitenkin tutkimme, miten paljon ruusuja ja risuja olemme kaupunkilaisilta ja muilta tämän vieraskirjan kautta saaneet.”

KUV. KUUNIO REUMES

TEKSTI: EERO NIINIKOSKI, KUVA: KYMIN ARKISTO

Jo 1900-luvun alussa Kymi-yhtiöstä oli tullut Pohjoismaiden suurin yritys.

Tehtaiden synty Kuusankoskelle

Maakuntamme elinkeinoelämän vauhdittajana pidetään Ruotsi-Suomen mahtikuningasta **Kustaa Vaasaa**, jonka toimesta perustettiin Kymiin ensimmäinen sahamyly Korkeakoskelle v. 1564. Tätä nykyisen Kotkan seudulla sijainnutta vesisahaa on sanottu Kymenlaakson ensimmäiseksi teollisuuslaitokseksi.

Vuonna 1868, jolloin Riihimäen – Pietarin rautatietä ryhdyttiin rakentamaan, uitettiin ensimmäiset tukit Pääjäteeltä Kuusankosken kautta aina merenrantaan saakka. Kotkan saarelle vuonna 1871 syntyneistä ensimmäisistä höyrysahaa seurasi ryntäys Korkeakosken haaran suuhun ja lähellä oleville rannoille sekä saarille.

Kuusankoski oli tuohon aikaan varsin hiljainen myllykylä. Kuusanniemessä oli muutamia maalaistaloja ja talollisten yhteinen jauhomylly.

Kuusankosken itäranta kiinnosti teollisuusmiehiä. Jyväskyläläinen **Mikko Parviainen** oli jo 1856 vuokrannut osuuden Kuusankosken vesiputouksesta. Hänellä oli suunnitelma rakentaa nykyiselle Kymintehtaan alueelle vesisaha. Parviainen oli kuitenkin myöhässä. Uusi tekniikka oli syrjäyttänyt vesisahat ja varovainen yrittäjä luopui vuokraoikeudestaan.

Vuonna 1870 Kuusankosken äärelle ilmestyi kansainvälisesti kokenut teollisuusmies **Axel Wilhelm Wahren**. Hän vuokrasi **Johan Matinpoika Ulviltä** Kuusankosken itärannan kaikki vesiputoukset sekä Ruotsulan kylän talollisten myllytontin.

Muste oli tuskin ennättänyt kuivua Wahrenin vuokrasopimuksen allekirjoitushetkestä, kun alueelle saapui jo toinen rohkea yrittäjä. Kreivi **Carl Robert Mannerheimilla** – marsalkka Mannerheimin isällä – oli oma-kohtaista kokemusta Kuusankosken edullisesta sijainnista, sillä hän oli viettänyt nuoruutensa Viipurissa.

Vain 12 päivää sen jälkeen, kun Wahren oli tehnyt sopimuksen Ulvin kanssa, sai Mannerheim haltuunsa Kuusankosken alaputouksen keskellä sijaitsevan Myllysaaren. Kaupan mukana Mannerheim sai myös saaren kummankin puolen koskiosuudet. Lisäksi hän osti **Juho Alatalolta** ja **Juho Flinkiltä** kapean kaistan rantakalliota vastapäätä Myllysaarta. Ostaja sai oikeuden rakentaa Alatalon maan halki kapean tien yleiselle kylätielle. Nykyisellään tämä tie tunnetaan Marskinkatuna.

Kuukausi Mannerheimin kauppajen jälkeen allekirjoitti liikennetirehtööri **Otto Alfthan** kaupparikijan **Sylvester Isopuljon** kanssa ja sai haltuunsa Koskelan talon rannan ja oikeuden Kuusankosken keskimmäiseen ja ylimpään putoukseen. Myös Alfthanilla oli suunnitelmia tehdä Kuusankosken äärelle puuhiomo ja mahdollisesti paperitehdas. Wahrenin läsnäolo itärannalla ei Mannerheimia häirinnyt, mutta uuden kilpailijan ilmaantuminen aivan kyynärpäätuntumaan oli hänelle ankara isku.

Alfthanin hanke raukesi hänen odottamattoman kuolemansa johdosta. Kuusankosken rannat eivät soveltuneet sahalaitosten käyttöön, mutta massan ja paperintekijöille ne tarjosivat mahdollisuuksia. Tästä alkaa varsinaisesti Suomen paperikaupungin tarina.

Mannerheimin yritys, Kuusankoski-yhtiö pääsi aloittamaan tuotannon heinäkuussa 1873 ja Wahrenin johtama Kymmene Aktiebolag eli Kymi-yhtiö aloitti paperinteon toukokuussa 1874. Tehtaiden tuotanto oli laskettu keskeytymättömän käynnin mukaisesti koneiden pysähtyessä vain sunnuntaisin. Työväkeä palkattiin lähiseudulta kahteen vuoroon työajan ollessa 12 tuntia. Päivä- ja yövuoro vaihtui viikoittain. Henkilöstön määrä oli kummasakin tehtaassa tilanteesta riippuen 150 – 200. Maalta tehtaalaisiksi muuttaneille tehdastyö oli

outoa ja vuorotyöhön tottuminen tuotti vaikeuksia. Siksi vaihtuvuus oli aluksi melko suuri.

Molempien tehtaiden päätuotteet olivat puuhiome ja paperi. Hioketta tarvittiin luonnollisesti omaan käyttöön, mutta se oli myös tärkeä vientiartikkeli. Puumassan ohella paperin raaka-aineena käytettiin alkuvuosikymmeninä myös lumppea.

Vuoteen 1885 mennessä tehtaita oli jo laajennettu ja tuotantoa tehostettu. Tärkeä uudistus on sähkövalon saaminen tehtaille ja puiset rakennukset alkoivat muuttua tiiliseksi.

Kymintehtaasta oli kasvanut Suomen suurin paperitehdas ja sen osuus koko maan paperintuotannosta oli peräti neljännes.

Myös Kuusankosken tehdasyhdyskunnan rakentaminen oli päässyt hyvään vauhtiin: väelle oli tehty asuntoja ja heidän lapsilleen perustettu kansakoulu. Eräs valveutunut mestari perusti konttorinsa nurkkaan kirjaston ja aktiiviset tehtaalaiset kokosivat torvisoittokunnan ja muodostivat vapaaehtoisen palokunnan.

Vuosisadan lopulla Kuusankosken paperitehdas ja Kymen paperitehdas, jotka kumpainkin olivat aloittaneet hiokkeen ja paperinteon ohella sellun valmistuksen, saivat kilpailijan. Vuonna 1897 teollisuusyritysten käyttämä juristi **Rudolf Elving** perusti Voikkaan puuhiomon ja paperitehtaan. Vuonna 1902 aloitti Voikkaalla myös sellutehdas. Samalla Voikkaasta kasvoi Suomen suurin paperitehdas.

Varsin lyhyessä ajassa, neljännesvuosisadassa, syntyi Kuusankosken seudulle kolme kilpailijaa. Lähekkäin toimivat yritykset eivät voineet kuitenkaan kauan kilpailla puutavarasta, työväestä ja markkinoista, joten Kuusankosken ja Voikkaan tehtaat sulautuivat 1904 Kymi-yhtiöön. Silloisissa oloissa tästä uudesta konsernista tuli Pohjoismaiden ja todennäköisesti Euroopankin suurin yritys.

TOIMITUSJOHTAJA JUHA NIEMELÄ
KUUSANKOSKEN 75-VUOTISJUHLASSA

Kuusankoski säilytettävä YHTEISTYÖLLÄ tehokkaana paperin tuotantokeskuksena

“Vaikeaa uusi UPM-Kymmene -yrityskokonaisuus on entistä suurempi, niin tehtaat ja tehdaspaikkakunnat ovat niitä perusyksiköitä, jotka ovat kaikkein tärkein organisaation osa. Kaikkien muiden organisaatioelinten – ovat ne sitten toimialoja tai konsernihallinnon yksiköitä – tehtävänä on avustaa ja luoda edellytyksiä paikallisten tulosyksiköiden toiminnalle”, totesi toimitusjohtaja **Juha Niemelä** Kuusankoskella järjestetyn paperiviikon pääjuhlan juhlapuheessa.

Niemelän mukaan perusteet kannattavalle toiminnalle Kuusankoskella ovat hyvät.

“Sijainti on edelleenkin otollinen, vaikkei koskivoimalla ja vesireiteillä enää niin suurta merkitystä olekaan kuin alkuaikoina. Kuusankoskella on puuraaka-aineen hankinnan kannalta edelleenkin hyvä sijainti ja pääsy satamiin on vaivatonta. Jonakin päivänä myös historiallinen yhteys Pietariin voi jälleen nousta tärkeäksi Kuusankosken tehtaalle”, arveli Niemelä.

Niemelä totesi teollisuuden viime vuosina pyrkineen yhä suurempiin ja elinvoimaisempiin kokonaisuuksiin. Hän painotti kannattavuuden olevan kaiken toiminnan lähtökohdan.

“Vain kannattavaan teollisuuteen investoidaan ja perusteet olemassaololle sekä kehitykselle on jokaisen sukupolven ansaittava itse.”

Esimerkkinä Niemelä mainitsee Kymen paperitehtaan runsaan 100 miljoonan markan hankkeen PK 7:n tuotantokyvyn nostamiseksi niin, että siitä tulee yksi luokkansa tehokkaimmista paperikoneista Euroopassa. “Tällä toimenpiteellä jatketaan vuonna 1970 rakennetun paperikoneen kilpailukykyisyyttä pitkälle 2000-luvulle.”

Paikalliskulttuurit saavat säilyä

Niemelä totesi paikkakunnalla luodun oman kulttuurin olevan Kuusankoskella erityisen omakeimaista ja vahvaa.

“UPM-Kymmene ei tunne

tarvetta hävittää näitä paikalliskulttuureja, pikemminkin päinvastoin. Uskon, että vahva paikalliskulttuuri on paras perusta uusille innovaatioille ja investoinneille. Tämä kaikki kuitenkin edellyttää, että jokainen tehtaalainen tuntee samanlaista tuulosvastuuta kuin on aikaisemmissakin organisaatioissa tuntenut. Henkilökohtaiseen tuulosvastuuseen kuuluu lisäksi nykyistä suurempi joustavuus, nopeus ja päämäärätietoisuus, jotta myös kilpailukyvyttömistä rakenteista voidaan tarvittaessa luopua.”

Yhteiskunnallista rakennustyötä

Valkeakoskella syntynyt ja siellä pitkään työskennellyt Niemelä pohdiskeli suurteollisuuden ja sen ympärille kasvaneen yhteiskunnan vuorovaikutusta.

“Valkeakoskella ja Kuusankoskella on pitkälti samankaltai-

Toimitusjohtaja Juha Niemelä.

nen kehityshistoria. Ajusta lähtien nämä uudet yhdyskunnat saivat vakiintuneen ja edistykselli-

Jatkuu sivulla 12.

KUUSANKOSKI

Suomen Paperikaupunki 75 Vuotta

PAPERILLA HYVÄT KYSYNTÄNÄKYMÄT

Kehitystä ohjaa loppukäyttöalueiden teknologinen kehittyminen

UPM-Kymmene Oy:n peritoimialojen kehitysjohtajan **Heikki Hassin** mukaan paperilla on näköpiirissä sähköinen tulevaisuus. Seuraavassa otteita hänen Kuusankosken juhlaseminaarissa pitämistään esitelmästä 'Paperin tulevaisuus'.

Maailman vuotuinen paperin ja kartongin kulutus on tällä hetkellä runsaat 250 miljoonaa tonnia, eli noin 50 kg henkeä kohti. Suurimpia alueellisia kuluttajia ovat Pohjois-Amerikka, missä kulutetaan yli 300

kg paperia ja kartonkia henkeä kohden vuodessa, ja Länsi-Eurooppa, missä keskimääräinen kulutus on runsaat puolet Yhdysvaltain luvusta.

Suurin yksittäinen tuoteryhmä on aaltopahvi, joka vastaa yli neljänneestä maailman kaikkien paperituotteiden kulutuksesta. Kaikki paino- ja kirjoituspaperit yhteenlaskien muodostuu tosin aaltopahvia suurempi paperituotteiden käyttöalue, painettu viestintä, joka vastaa yli 40 prosenttia koko kulutuksesta.

Kun verrataan eri maiden kulutuslukuja ja kansantuotelukuja toisiinsa, havaitaan, että vauraimmissa maissa paperin kulutus ei enää kovin paljon kasva lisävaurauden myötä. Köyhimmissä maissa paperin kulutus kasvaa suunnilleen samassa tahdissa kansantuotteen kasvun kanssa.

Eri paperilajien kesken on vastaavia eroja kulutuksen kasvunopeuksissa. Nopeimmin kasvaa päällystettyjen painopaperien kulutus ja hitaimmin säkkipaperin ja muittenkin pakkauspaperien, sekä mm. sanomalehtipaperin kulutus. Erityisesti päällystämättömän hienopaperin, siis lähinnä kopiopaperin kulutuksessa kansainvälisellä kaupalla on suhteellisen pieni, mutta kasvava osuus. Osaltaan tätä selittää Yhdysvaltojen suuri osuus kulutuksesta. Sama pätee myös sanomalehtipaperin ja kraftlinerin kauppaan ja kulutukseen. Aikakauslehtipaperien kulutus puolestaan on suunnilleen sama Euroopassa kuin USA:ssakin.

Tällainen "Business-As-Usual", eli "kehitys jatkuu entisellään" -ennuste lupaa siis melko hyviä pitkän aikavälin kysyntänäkymiä paperille ja paperiteollisuudelle kokonaisuutena.

Onnistunut lukuhetki – tärkeä kilpailutekijä

Kaupan ja teollisuusyritysten kansainvälistyminen sekä yrityskoon kasvu vaikuttavat voimakkaasti paperiteollisuuden tulevaisuudenkuvan usean tekijän kautta.

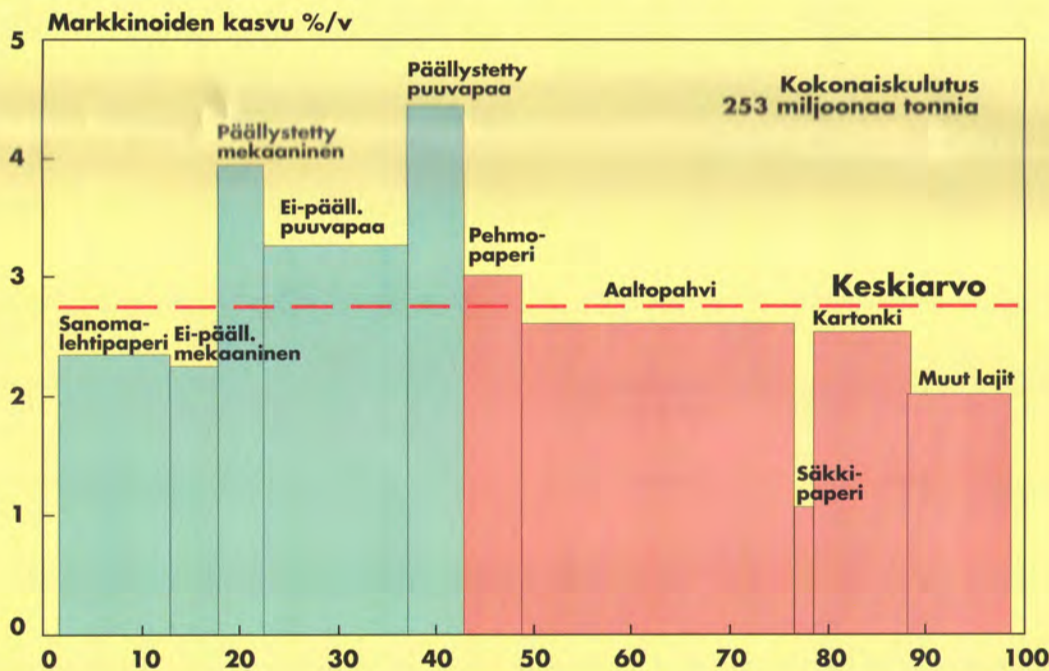
Helposti havaittavia "megatren-

dejä" on ainakin kaksi: informaatiotekniikan kehitys ja kehittyneiden teollisuusmaiden hakeutuminen ekologisesti kestävään kehitysmalliin.

Informaatiotekniikan pitkään jatkunut nopea kehittyminen on muovannut monet informaatiobisneksen alueet kokonaan uuteen uskoon. Tässä bisneksessä kilpailevat

niin paperille painetut kuin sähköisetkin mediat ja myös muu viestintä kuin joukkoviestintä. Kilpailutilanne informaatiobisneksessä on viime vuosikymmeninä vähitellen muuttunut, ja viime aikoina on joillakin viestintien välisen kilpailun alueilla tapahtunut nopeitakin muutoksia – myös sellaisia, joissa painettu viestintä on menettänyt mark-

Maailman paperin ja kartongin kulutuksen kasvu vuosina 1993 – 2010

KOIVA: IRMA NIEMI

Kehitysjohtaja Heikki Hassin mukaan Suomi on maailman kärkimaa paperiteknologiassa. Suomalaisen yhtenä vahvuutena maailmalla voidaan hänen mielestään pitää myös metsäklusteria eli harvinaisen hyvää verkostoa metsänomistajien, tuottajien, tutkimuksen ym. kesken.

Jatkoa sivulta 11.

Kuusankoski säilytettävä ...

-sen leiman. Väki tuli paikakunnalle muutamaa ammattimiestä lukuun ottamatta lähijäristä ja jäi vakituisesti tehtaan kirjoihin. Paperi-insinöörit ja muut avainhenkilöt olivat lähes poikkeuksetta ulkomaalaisia. Tämä seikka on pitkään antanut väriä tehdaspaikkakuntien muuten ehkä hieman harmaaseen ilmapiiiriin."

Kaikessa oltiin riippuvaisia

työnantajasta. Huolenpito ei kuitenkaan ollut hyväntekeväisyyttä, vaan välttämättömyyden sanelemaa. Maalaiskunnat eivät olisi velvoitteiden hoidosta selviytyneet.

Koska talonpoikaisväestö oli epäluuloista tehtaan patruunoita ja työväestöä kohtaan, oli seurauksena tehdasyhdyskuntien koteloituminen. Niistä tuli omavaraisia eri tavoin aina sivistys- ja harrastustoimintaa myöten.

"Vuonna 1921 muodostettu kunta joutui monessa asiassa varsin pitkään tukeutumaan Kymi-yhtiön apuun. Tästä lähtökohdasta katsoen Kuusankosken kasvaminen 75 vuodessa nykyiseksi kaupungiksi ja Pohjois-

sen Kymenlaakson merkittäväksi teollisuuskeskukseksi on huomionarvoinen saavutus", mainitsi Niemelä.

Niemelä palautti mieleen kaksi Kymi-yhtiön pitkäaikaista vastuunkantajia yhteiskunnallisessa rakennustyössä.

"Vuorineuvos **Einar Ahlman** oli Kuusankosken itsenäistymisen alkuunpanija. Hän edisti erityisesti terveydenhoito- ja kouluoloja sekä tuki merkittävällä tavalla myös aloittelevaa seurakuntaa. Vuorineuvos **Karl-Erik Ekholmille** oli puolestaan Kuusankosken kaikinpuolinen kehittyminen sydämen asia. Hänen myötävaikutuksellaan rat-

kaistiin kunnan ja yhtiön välillä pitkään vallinneet erimielisyydet maankäyttöasioissa."

"Teollisuuden piirissä arvostetaan korkealle se määrätietoinen työ, jota kaupungin virkamiehet ja luottamustehtävissä toimineet henkilöt ovat tehneet. Yhteiskunnan yhtenä keskeisenä tehtävänä on taata elinkeinoelämälle riittävät toimintaedellytykset. Näissä asioissa Kuusankoskella on löydetty yhteisymmärrys varsin helposti. Uutena ja varsin tärkeänä yhteistoiminnan muotona on viime vuosina ollut paikallisen kehitys-yhtiön piirissä tehty työ."

Niemelä mainitsi paikallisen teollisuuden palveluksessa ole-

van henkilöstön arvostavan kaupungin työtä erityisesti vapaa-aikaan liittyvien harrastusmahdollisuuksien ylläpitäjänä. Huomiolarvoista on hänen mielestään myös se puolustustaistelu, jota Kuusankoskella on käyty niin hallinnollisten kuin kaupallistenkin palvelujen säilyttämisessä asukkaiden lähituntumassa.

Niemelä toivotti UPM-Kymmenen puolesta onnea ja jatkuvaa menestystä 75-vuotiaalle Kuusankoskelle ja sen asukkaille. "Toivon erityisesti, että kaupunki ja paikallinen teollisuus voisivat yhdessä pitää huolta Kuusankosken säilymisestä tehokkaana paperin tuotantokeskuksena."

kinoita sähköiselle viestinnälle. Nämä muutokset tulevat varmasti lähitulevaisuudessa vaikuttamaan melko voimakkaasti paperilta ja painotuotteilta vaadittaviin ominaisuuksiin, ja sitä kautta paperiteollisuudessa käytettäviin ja kehitettäviin tekniikoihin, tuotteisiin ja markkinointimenetelmiin.

Näyttääkin siltä, että viestintäpaperit ja niihin liittyvät palvelut suunniteltaessa ja kehitettäessä on lisääntyvässä määrin kiinnitettävä huomio tiedon omaksumisvaiheen onnistumiseen. Tämä voi onnistua vain hyvässä yhteistyössä paperin valmistajan varsinaisten asiakkaitten, eli painajien ja kustantajien kanssa. Toimistopaperien osalta yhteistyötä tarvitaan etupäässä tulostimien ja kopiokoneiden valmistajien kanssa.

Hajautettu painatus ja tulostus ovat alue, jolla painetun ja sähköisen viestinnän kesken syntyy onnistuneita liittoja. Telefax oli näistä ensimmäinen, ja nyt ovat yritysten ja toimistojen sisäiset tietoverkot vuorostaan tehneet tulostinpaperista nopeasti kasvavan käyttöalueen. Vastaavasti isojen kopiokoneiden lukumäärän ja käytön kasvu on pysähtynyt ja ilmeisesti kääntymässä laskuun.

Tiedon paikallisessa jakelussa, kohdistamisessa ja erityisesti tiedon joustavassa omaksumisessa paperin ja painetun viestinnän vahvuudet korostuvat. Paperi kulkee paremmin kädessä ja salkussa kuin monitori, eikä se tarvitse sähköjohtoa eikä näppäimiä. Tutkimukset ovat osoittaneet, että tekstin lukeminen ja omaksuminen hyvälaatuisesta painotuotteesta on noin 20 % tehokkaampaa kuin hyvälaatuiselta monitorilta.

Nyt Internetin ensimmäisen kehitysvaiheen katsotaan päättyneen, ja on välitilinpäätöksen aika. Kustantajille, eli sisällön tuottamiseen keskittyneille yrityksille "netti" on ollut pettymys; hyötyä siitä ovat ammentaneet lähinnä ohjelmistojen tuottajat ja tietokoneitten valmistajat. Maailmanlaajuisessa verkostossa liikkuvan tiedon varsinaisen kehitys päässekin käyntiin vasta seuraavassa vaiheessa.

Kehitykselle, jossa onnistuneilla lukuhetkillä on kasvava merkitys painetun viestinnän kilpailukyvyille, on syytä antaa paperin ja painotuotteiden kehittämisessä riittävästi huomiota. Tämä asettaa kasvavia vaatimuksia paitsi tuotekehitykselle, myös ja erityisesti asiakassuhitteiden kehittämiselle – siis markkinoinnille. Tähän asti huomiota on kiinnitetty ehkä liikaa tämän päivän myyntiin ja liian vähän tulevaisuuden myyntimahdollisuuksien kehittämiseen.

Kehitysnäkymiä

Paperin pinnan painotekninen laatu on eräs paperitekniikan kehittämisen kuumia alueita tänään. Päälystymateriaaleihin ja -tekniikkaan, samoin kuin päälystetyn paperin kiillotukseen, ja sileytykseen eli kalanterointiin, kohdistuu melkoinen osa paperiteollisuuden itsensä ja useiden keskeisten laitetoimittajien tämänhetkisestä paperiteknisestä

kehityspanoksesta.

Pinnan sileyden lisäksi kovaa kehityspainetta on paperin jäykkyydessä, mittapysyvyydessä ja – osittain ympäristönsuojeluyistä – neliöpainon alentamisessa. Ohuempi paperi puolestaan edellyttää paperin rakenteen läpinäkymättömyyden eli opasiteetin kehittämistä. Vaaleutta ja kiiltoa on pystytty tarjoamaan asiakkaille joskus jopa yli varsinaisen tarpeen.

Paperinvalmistusprosessin kokonaisvaltainen hallinta ja tarkka ohjaus on tänään ja lähitulevaisuudessa vähintään yhtä tärkeä teknisen kehityksen alue kuin varsinaisten tuotantolaitteiden kehittäminen.

"Kun miltei yhdeksän metriä leveän pohjapaperin pintaa päällystetään kummaltakin puoleltaan lähes 300 neliometriä sekunnissa, systeemin tekniset vaatimukset ovat erittäin korkeat."

Paperin tulevaisuuden kannalta on välttämätöntä, että paperin kiertäytymisen ja keräyskuidun käytön kehittämistä jatketaan edelleen. Päähuomio on nyt tehokkaan, taloudellisen ja ympäristöystävällisen siistausprosessin kehittämisessä. Elinkaari- ja kierrätysajattelun myötä tuotteitten – siis myös paperin – arvoketju on pidentynyt ohi painotuotteen loppukäytön, eli lukemisen, ja kattaa nyt myös keräyspaperin talteenoton ja siistauksen.

Ympäristövaatimusten kiristymisen moninaisista vaatimuksista ehkä eniten on viime aikoina ollut esillä ajatus paperitehtaitten ja selutehtaitten vedenkäytön vähentäminen, mitä kehitystä kutsutaan vesikiertojen sulkemiseksi.

Suuri, tuhat tonnia paperia päivässä valmistava paperikone syyttää rainanmuodostusvaiheeseen noin 200 000 kuutiometriä vettä vuorokaudessa eli 200 kuutiometriä paperitonnia kohti. Parhaat paperitehtaat kuluttavat nykyään kuitenkin tuorevettä alle kuusi kuutiometriä paperitonnia kohti. Vesikierron sulkeamisasteen nosto tästä edelleen vaatii ilmeisesti monen sellaisen uuden tekniikan kehittämistä teolliseen sovellusvalmiuteen, joiden kohdalla joissakin tapauksissa vasta varmistellaan teoreettista toimivuutta.

Paperiteollisuuden kehitystä on viime vuosikymmeninä ohjannut erityisen voimakkaasti juuri valmistustekniikoitten kehittyminen. Tulevaisuudessa paperin kehitystä tulee lisääntyvässä määrin ohjaamaan loppukäyttöalueitten teknologinen kehittyminen, erityisesti sähköinen viestintä. Paperilla on varsin kunniaakaan menneisyytensä ja rautaisen nykyisyytensä jatkoksi näköpiirissä sähköinen tulevaisuus.

PAPERITYÖNTEKIJÄN TULEVAISUUS EI NÄYTÄ SYNKEÄLTÄ

Työaika lyhentämällä lisää työpaikkoja

Palkankorotusvaran osittainen käyttö palkankorotusten sijasta työajan lyhentämiseen lisää varmuudella työpaikkoja vakiotyöaikaan verrattuna, mitä mahdollisuutta Paperiliitonkin on puheenjohtaja **Jarmo Lähteenmäen** mukaan jatkossa hyödynnettävä. Työaikajärjestelyt tuovat usein mahdollisuuksia myös tuottavuuden lisäämiseen, minkä monet työnantajatkin ovat huomanneet. Lähteenmäki selvitti seminaarivälillä myös liittonsa näkökantoja reppufirmoihin ja EMU-talouteen.

Paperiteollisuudessa kolmi-vuorotyöntekijöiden säännöllinen työaika on noin 1 600 tuntia vuodessa ja päivätyöntekijöiden noin 1 700 tuntia vuodessa. Päivätyössä lyhyempää työaikaan tehdään mm. Saksassa ja kolmi-vuorotyön osalta kiistaton johtosema on Norjalla. Eurooppalaisen työttömyyskriisin hoitamiseksi työajan lyhentämistä on jatkettava ja tässä kehityksessä meidän tulee olla vahvasti mukana.

Vaikka väki paperiteollisuudessa koko ajan vähenee, niin alalle otetaan kuitenkin vuosittain tuhatkunta uutta työntekijää

lähinnä eläkkeelle siirtyneiden tilalle. Suurimmat työssäolevat ikäluokat ovat kuitenkin jo viisikymppisiä. Työntekijöiden ikääntyminen kuluttavassa työssä onkin ongelma erityisesti eläkesääntöjen tiukentuessa. Eräs mahdollisuus olisi painottaa työajan lyhennystä vanhempiin ikäluokkiin, kuten Saksassa on tehty.

Reppufirmoilla ei asiaa tehtailla

Nykyisistä työntekijöistä monet ovat hankkineet ammattitaitonsa pitkän kokemuksen kautta, kipuamalla yhä vaativampiin töihin ja vakansseihin. Nyt tehtaalle palkattavilta vaaditaan myös hyvää ammatillista peruskoulutusta ja silti työhön tarvittavien valmiuksien hankkimiseksi tarvitaan työpaikalla hankittavaa jatkokoulutusta ja huolellista perehdyttämistä.

Paperitehtailla ero työntekijöiden ja toimihenkilöiden välillä näyttää koko ajan vähenevän. Työntekijöiden työ itsenäistyy, monesti työntekijäryhmät voivat sopia keskinäisestä työnjaosta, esimiesportaita puretaan. Alan jatko- ja täydennyskoulutuksen kehittyminen merkinnee entistä nopeampaa mahdollisuutta edetä kaikkein vaativimpiin tehtäviin työpaikalla. Työtehtävien monipuolistami-

ssa tehtailla on kyse eräänlaisesta työnteon joustavuuden lisäämisestä, toiminnallisesta joustosta. Tähän liittommekin on ottanut tietyn varauksen myönteisen kannan. Varaukset liittyvät tietenkin siihen, että muutoksissa otetaan huomioon työntekijöiden näkemykset, ja että kasva-neet vaatimukset ja vastuu näkyvät myös työehdoissa.

Sen sijaan liittossamme on suhtauduttu kriittisesti sellaiseen paperityöntekijän tulevaisuudenkuvaan, jossa tehtaiden palveluksessa olisi vain pieni joukko ammattimiehiä, työnantajan valitsema ydintyövoima, ja jossa suuri osa oman väen nykyisin tekemistä työtehtävistä ostettaisiin ulkopuolisilta. Käytännössä tällainen ihmisten siirtäminen ihmisiä häikäilemättä hyödyntäviin reppufirmoihin merkitsisi kasvavaa pahoinvointia kaikilla paperiteollisuuspaikkakunnilla.

Vaihtoehtomme on, että tehtaiden oman väen ammattitaitoa vaalimalla ja monipuolistamalla tehtaita käytetään ja hoidetaan. Kaikkea ei tietenkään kannata omalla väellä tehdä, mutta joissakin tapauksissa ulkopuolisten jo nyt tekemääkin työtä voitaisiin kotiuttaa omalle väelle eikä tällaista vaihtoehtoa saisi ainaakaan selvittämättä hylätä.

EMU-talous ei helpota lamasta nousua

Paperiteollisuudessa työntekijöiden keskimääräinen vuosiansio on 167 000 markkaa ja ylempien toimihenkilöiden 250 000 markkaa. Työntekijäpalkkojen hiukan muuta teollisuutta korkeampi taso selittyy ennen muuta paperialalle tyypillisellä vuoro- ja sunnuntaityön yleisyydellä. Ammattitaitovaatimukset, suuri taloudellinen vastuu ja työn korkeatuottavuus eivät sinänsä paljonkaan näy palkkoissa.

Paperiteollisuuden perinteinen ongelma Suomessa on suuri suhdannevaihtelu, joka on ollut osin alan omien jyrkästi vaihdelleiden investointien aikaansaamaa.

EMU-talouteen siirtyminen vie paperiteollisuudelta mahdollisuuden nousta lamasta valuuttakurssikorjauksen avulla. Paperiliitossa olemme olleet huolestuneita siitä, että tämä muutos lisää alan työntekijöihin kohdistuvia paineita kohtuuttomasti. Vaarana ovat lisääntyvät irtisanomiset ja lomautukset, ehkä myös yritykset leikata palkkoja.

Paperiseminaarissa esitelmöinyt Paperiliiton puheenjohtaja Jarmo Lähteenmäki.

Jatkuu sivulla 14.

Jatkuu sivulla 14.

Työaika...

Ongelmaa saattavat helpottaa viime vuosien yritysfiisiot, jotka vähentävät liikainvestointeja ja tervehdyttävät yritysten taloutta. Pidämme kuitenkin tarpeellisena kehittää EMU-ratkaisun valmistelun rinnalla mm. sopivia rahastomalleja, jotta suhdanneherkkien alojen työntekijät eivät joutuisi yksipuolisesti kärsimään maailmantalouden vaihteluista.

Tehtävien monipuolistaminen vähentäne roolijakoja

Paperiteollisuus on miesvaltainen ala, jossa naisen osuus työntekijöistä on vain noin viidennes. Naiset työskentelevät enimmäkseen laboratoriossa, konttoreissa ja ylläpitotehtävissä. Vieläkään ei ole ensimmäistään naista paperikoneenhoitajana, mutta sylinterimieheksi nainen on jo kavunnut.

Perinteiset erillisiä miesten ja naisten töitä korostavat asenteet ovat väistymässä, mutta käytännön muutosta hidastaa työpaikkojen väheneminen. Toisaalta tehtävien monipuolistaminen vähentäne roolirajoja. Tulevaisuudessa näemme epäilemättä naisia kaikissa alan tehtävissä.

Paperityöntekijän tulevaisuus ei näytä synkeältä. Alan merkitys työllistäjänä supistuneen edelleen, mutta kehitys on hallittavissa ja paperiteollisuus säilyy elinvoimaisena sekä palkanmaksukykyisenä. Paperiteollisuus laajenee lähinnä maan rajojen ulkopuolelle, vaikka me työntekijäpuolella toivoisimmekin uusia työpaikkoja nimenomaan kotimaahan.

Kansainväliset yhteydet avattu

Seminaariyleisöä kiinnosti mm. Paperiliiton kansainvälinen toiminta. Lähteenmäen mukaan kansainväliset yhteydenpitokanavat on ollut pakko saada EU:n myötä auki. Näistä kanavista hän mainitsee Eurooppalaisen työneuvoston, johon liittyvät direktiivit tulevat voimaan syyskuussa. Paperiliiton yhteydet Amerikan mantereelle ovat niin ikään kiinteytyneissä toisin kuin Kaakkois-Aasiaan, jossa ammattiyhdistystoiminta on vielä lapsenkengissä.

Yleisön esittämään kysymyksen tulevasta työehtosopimuksesta hän vastasi, että vaikka paperiteollisuus onkin keskittymässä muutama suuryritykseen, ei Paperiliitolla ole halua lähteä konsernikohtaisiin sopimuksiin.

Lähteenmäki otti puheenvuorossaan esiin myös joillakin paikkakunnilla teollisuustoimihenkilöiden taholta tulleet tiedustelut toimihenkilöiden mahdollisuudesta liittyä Paperiliittoon. Puheenjohtajan kanta asiaan oli varovainen ja hän totesi vastauksessaan mm. että Paperiliitolla on tällä hetkellä täysi työ nykyisen jäsenkunnan asioiden hoitamisessa.

PANEELISSA TODETTIIN:

Työntekijät tietävät vastuunsa

Metsäteollisuus ja ympäristö -paneelissa oltiin yhtä mieltä ympäristön ja metsän hyvinvoinnin tärkeydestä suomalaisille. Yleisön kysymyksiin olivat vastaamassa luonnon- ja ympäristönsuojelijoiden puolesta tutkija **Harriet Lonka**, metsänomistajien edustajana maanviljelijä **Risto Mäkelä**, teollisuuden edustajana ympäristöjohtaja **Lars Salovius** Ensolta ja paperityöntekijöiden puolesta pääluottamusmies **Erkki Mukkila** Kymiltä.

Suomi osaa pitää huolta metsistään, mikä pitäisi myös muun maailman uskoa. Paneelissa peräänkuulutettiin kansainvälisen tiedottamisen lisäämistä, jossa olisi tärkeää löytää oikea tapa viestiä viemiseksi, sekä vahvaa ja itsenäistä metsäpolitiikkaan EU:n sisällä.

Pääluottamusmies **Erkki Mukkila** mukaan etenkin 70-luku oli tehtailla muutoksen aikaa ja sillä oli keskeinen merkitys ajattelu- ja menettelytapojen muuttamisessa. Yhtä hyvin teollisuuden kuin työntekijöidenkin aikaisempi löysi asenne: 'kun roskaa ei enää näkynyt, ei niitä ollut olemassaan', hävisi.

"Tämän päivän työn-

tekijät tuntevat vastuunsa ympäristöstä ja osaavat toimia sen mukaisesti. Tehtaan henkilöstö haluaa tietää, mitä metsälle tehdään ja miten se jaksaa. Ja tänä päivänä työntekijät myös saavat kaiken haluamansa tiedon."

Mukkilan mukaan suojeltavat kohteet huomioidaan. Jos tehtaalle jostakin syystä on tullut puuta sieltä mistä sitä ei pitäisi tulla, ja jos se pystytään erottamaan, pistetään se syrjään. Käytännössä tämä on kuitenkin vaikeaa, sillä puukentällä ei välttämättä pysty sanomaan, mistä mikin puu on tullut.

Paperityöntekijät eivät ryhdy luonnon- tai ympäristönsuojelijajärjestöjen käsikassaraksi missään tilanteessa. Tarvittaessa asioista ja menettelytavoista keskustellaan ja neuvotellaan työnantajan kanssa.

"Paperityöntekijät tulevat aina suojelemaan työpaikkojaan. Jos niistä tulee kysymys, nousemme yhdessä työnantajan kanssa barrikadeille."

Pääluottamusmies Erkki Mukkila.

KUVA: TIMO FORSELL

Liiku mieleseksi hyväksi

Pysyäkseen terveenä, toimintakykyisenä ja voidakseen hyvin ihmisen täytyy liikkua. Mikä sitten saa liikettä nivelyn? Listan kärkipäässä ovat kunnon kohentaminen, terveyden ylläpito, liikunnan rentouttava ja virkistävä vaikutus sekä mahdollisuus tavata ystäviä. Fyysisen kunnon paranemisen ohella puhalttaa kipinän liekkiin myös psyykkisen hyvinvoinnin tunne.

Liikunnasta työkykyä

Liikkuminen edistää hyvinvointiasi, niin ruumiillista kuin henkistä. Fyysinen ja psyykinen kunto liittyvät läheisesti yhteen - fyysisen kunnon kehittäminen tukee henkistä kestävyyttä ja fyysisen toiminta tarjoaa hyvän purkautumisväylän psyykkisille paineille. Moni pitää liikunnan vaikutusta psyykkiseen työkykyyn jopa suurempana kuin fyysisen.

Lisää stressinsietokykyä ja onnen hetkiä

Liikunta on tehokas stressin laukaisija. Liikunta, ulkoilu ja luonnossa liikkuminen on monelle keino vapautua kiireestä, ahdistavista ympyröistä ja liiallisesta sosiaalisesta sidonnaisuudesta.

Säännöllinen ja kohtuullisesti rasittava liikunta ja hyvä fyysinen kunto lievittää stressioireita sekä suojaa stressin haitallisilta terveysvaikutuksilta. Liikunnan avulla kohtuullinen fyysinen suoriutuskyky ja oman kehon hallinta lisää itsetuntoa ja elämäntunnetta.

Säännöllinen liikunta hoitaa mielialaasi. Se poistaa jännitteisyyden, ahdistuneisuuden, ärtyisyyden, väsymyksen ja haluttomuuden tun-

teita. Se edistää tunne-elämän tasapainoisuutta, sukupuolista tyydytystä ja hyvinvointia sekä unen laatua. Se lisää aloite- ja keskittymiskykyä. Liikunta antaa mielekästä puuhaa sekä etäisyyttä arkipäivän huoliin ja ongelmiin.

Liikunnasta voi saada tyydytystä myös emotionaalisille ja sosiaalisille tarpeille. Kilpapelissä voi sopivalla tavalla purkaa patoutuneita vihamielisyyden tunteita ja tanssissa myönteisten tunteiden osoittaminen ainakin tietyissä rajoissa on luovaa. Monet liikuntamuodot antavat mahdollisuuden yhteistoimintaan ja yhdessäoloon.

Muista myös rentoutuminen

Liikunta, ulkoilu ja kehon hoitaminen auttavat ylläpitämään tuottamalla rentouttavan ja virkistävän vaikutuksen. Mutta myös rentoutuminen ja lepo ovat tärkeitä. Niiden avulla ajatusten ja tunteiden jännitykset laukeavat, tuskainen olo helpottuu. Myös kehollisen puolen oireet helpottuvat. Kun liikunta ja lepo ovat tasapainossa, saa niistä parhaan hyödyn. Muista siis myös lortvia ja tee se hyvällä omallatunolla.

Löydä oma lajisi

Liikuntatapoja on varmaan yhtä paljon kuin liikkujakin - sopiva liikuntamuoto löytyy varmasti jokaiselle. Kun huomaat, että nautit liikumisestasi, pystyt hallitsemaan kehoasi ja tunnet hengityksen ja verenkierron tehostuvan sekä kuntosi kohentuvan, olet löytänyt oman liikuntamuotosi. Älä aseta itsellesi liian suuria vaatimuksia - suoritus ei ole pääasia vaan hyvän olon tunne.

Rea Salovaara-Simola

Hannu Heikurinen ajoi ilmatyynyaluksellaan jälleen Suomen mestaruuden

Kymin paperitehtaalla työskentelevä pituusleikkurinkäyttäjä Hannu Heikurinen on tämän vuotinen Suomen mestari ilmatyynyalusten alle 500 kuutioisten F2-luokassa.

17.-18.8. pidetyssä ilmatyynyalusten Kuusankosken osakilpailussa Heikurinen todisti kuuluvansa Suomen ilmatyynyalusharrastajien kärkinimiin. Heikurinen voitti nimittäin jo kolmannen Suomen mestaruutensa – aikaisemmat voitot ovat vuosilta 1992 ja -94. Ensimmäisen Suomen mestaruutensa hän ajoi 'ilman luokkaa', toisen F1:ssä.

Suomen mestaruudesta taisteltiin tänäkin vuonna useammassa kuin yhdessä kisassa: osakilpailuja on kaiken kaikkiaan neljä, joiden yhteistulosten perusteella jaettiin Suomen mestaruus.

"Startteja oli 12, joten eivät nämä kisat ole aivan yhden startin varassa. Kilpailussa ajettiin kahta sarjaa: alle ja yli 500 kuutioista. Kilpailijoita oli viisi luokassaan", selvittää Heikurinen, jonka omalle alukselle on tänä kesänä meno mait-

tanut. "Se pätki isompansa yli 500 kuutioisetkin", hän naurahtaa tyytyväisenä.

Hannu Heikurisen innostus ilmatyynyaluksiin heräsi seitsemän vuotta sitten. Hän kiinnostui erityisesti aluksen kyvystä liikkua niin maassa kuin vedessäkin. Lajin harrastajien määrä Kuusankoski-Kouvola -seudulla jää 5-6 henkilöön.

"Ilmatyynyalus kulkee leijumalla. Toimintaperiaatteena on, että osa ilmasta menee aluksen alle nostattaen sen irti pinnasta – olkoon se sitten vettä, jäätä tai maata. Osa ilmastta ohjautuu puolestaan työntövoimaksi. Vedessä sillä pystytään ajamaan noin 100 km/h ja jäällä nopeus nousee 150 km/h", hän kertoo.

"Ajaminen tällaisella aluksella on varsin kriittistä, koska siitä puuttuu aerodynamiikka. Itsekin olen pari kertaa sukellellut, mutta nyt alkaa olla jo sen verran järkeä päässä, että enää ei kohelleta."

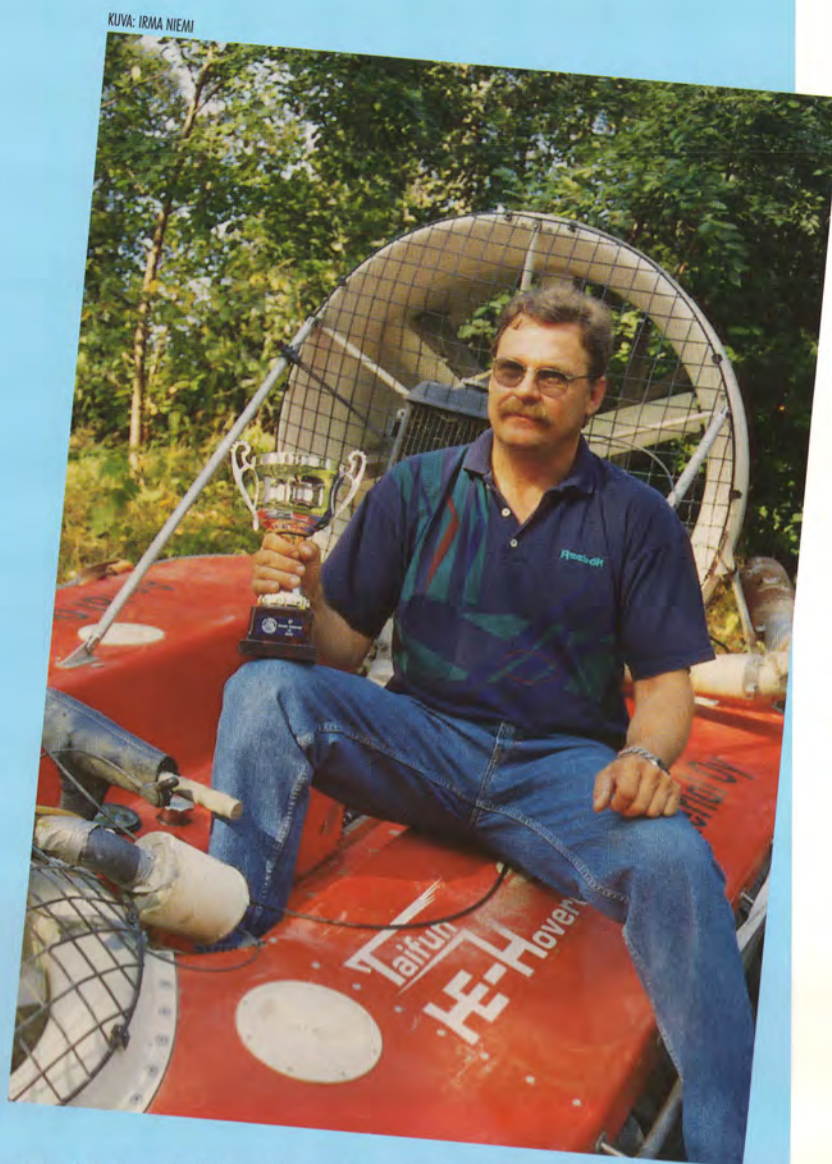
Ilmatyynyaluksia on Heikurisen mukaan saaristossa ja isoilla järvi-alueilla paljonkin, mutta kilpailutoiminta on vielä vähäistä. Aktiivisimpia kilpailualueita ovat Oulun seutu ja Kymenlaakso.

Heikurisen ensimmäinen kilpai-

lumatka ulkomaille ja Euroopan mestaruuskisaan suuntautui viime vuonna Saksaan, jossa hän sijoittui 15. Mestaruuskisassa oli yhteensä 44 osanottajaa. "Olin tuolloin yksin reissussa: sijoitus olisi varmasti ollut parempi jos mukana olisi ollut apuvoimia."

Moottorin kovaäänisyyden takia ilmatyynyaluksella ei voi pienillä järvi-alueilla ajaa lainkaan. Hannu Heikuriselle lähin harjoitusajopaikka löytyy Haukkajärveltä puolustusvoimien vesialueelta, jossa aluksen moottorinpahu ei 'toivottavasti' häiritse muita. Suomen mestarin kisatreenaus onkin jäänyt pääasiassa vesiskootterin ja Jetskiin varaan. Niillä pystyy teknisesti jäljittelemään ilmatyynyaluksella ajoa.

"Tämä on varsin arvokasta leikkiä, nimenomaan kisakaluston osalta. Eurooppalaisella tasolla se maksaa jo melkoisesti. Esimerkiksi viimevuotinen MM-alus maksoi 300 000 mk. Kunnossapitoon menee rahaa yleensä sen verran, kuinka pahasti alusta tulee rikottua. Moottori täytyy tietenkin huoltaa. Aluksen helmaston pahimmat viholliset ovat karkea lumi ja terävät kivet."

Hannu Heikurinen voitti elokuussa kolmannen Suomen mestaruutensa.

Tältä kaudelta Heikurisen kilpailut ovat jo takanapäin. Ensi kauden ulkomaankisamatka on kiinni siitä,

saadaanko reissulle tarpeeksi sponsoroitua. "Kallein ongelma tässä vaiheessa on kaluston siirto."

Pentti Manninen (3. oikealta) tuttavineen vieraili UPM Packin tytäryhtiön Grupo Epaca S.A.:n säkkitehtaalla Gran Canarialla.

Mannisen Pentti kävi tehdasvierailulla Kanarialla

Pentti Manninen, laitetakastaja Kymin varaosa-suunnittelusta, suunnitteli taannoin tuttuineen kesälomamatkaa Gran Canarialle. Vähän aikaisemmin Kymmenen ja Yhtyneiden Paperitehtaiden sulautuminen oli tuonut uuteen konserniin runsaasti uusia tehdaspaikkakuntia.

Ay-aktiivina Pentti tutustui tarkoin uutta yrityskokonaisuutta esitteleviin julkaisuihin ja huomasi, että myös lomakohteen lähetyvillä sijaitisi yksi uuden yhtiön tehdas, silloisen UPM Packin tytäryhtiön Grupo Epaca S.A.:n säkkitehdas.

Pentti varautui lomamatkalle Kuusankoskea ja Kymiä esittelevin materiaalein. Playa del Inglesissä hän pyysi opasta soittamaan Teldessä, Palmasin suunnalla sijaitsevalle tehtaalle.

Käynti järjestyi ja vieraat otettiin aurinkoisesti vastaan. Kävi ilmi, että säkkitehtaan 12 työntekijää ja tarvittavat toimihenkilöt valmistivat

kahdella ikääntyneellä säkkikoneella 50 kilon säkkejä Afrikan markkinoille. Töitä tehtiin kahdessa vuorossa.

"Erikoista oli se, että noin 3 800 markan peruspalkka parani automaattisesti jokaisen lapsen syntymän jälkeen. Tällä pyrittiin lisäämään väestönkasvua", kertoo Pentti.

"Grupo Epacsan työntekijät olivat ilmeisesti ylpeitä omista tuotteistaan. Erityisesti kolmiväripainatuksen onnistuminen oli yhtiön johdolle mieleen."

Matkan yhteydessä huomattiin, että säkkitehtaan seinänaapurina oli saman kokoinen Metsä-Serlan omistama pehmpaperitehdas, joka tuottaa WC- ja keittiöpapereita sekä lautasliinoja.

Säkkitehdas Teldessä, kuten myös muut Grupo Epacsan tehtaat kuuluvat tällä hetkellä UPM-Kymmenen pakkausmateriaalit-toimialan Walki Sack -tulossyöksikköön.

15 km:n tuntinopeus törmäyshetkellä aiheutti jo tukien vääntymistä – palleit eivät kuitenkaan vielä tässäkin vaiheessa rikkoutuneet, vaikka liikahtivat voimakkaasti. Pentti Eskelinen (vas.) ja Harri Heijala tutkivat törmäysvahinkoja.

Uusia vaihtoehtoja A4-pallettien tuentaan rautatiekuljetuksissa

Kymin paperitehtaalla on jätehylsille ja -lavoille löytymässä uusi käyttö A4-pallettien tukimateriaalina.

Venäjälle, Valko-Venäjälle, Latvian, Liettuaan, Romaniaan ja Bulgariaan lähetetyt A4-palleit eivät ole kestäneet rautatiekuljetuksessa vaunusiirtojen rasituksia, vaan lasti on hajonnut. Syynä tähän on ollut tukirakenteiden pettäminen tai niiden täydellinen puuttuminen, kun tuet ovat usein selittämättömästi kadonneet matkan aikana. Kymiltä lähetetään näihin maihin paperia kuukausittain 10-20 junanvaunullista. Yhtein vaunuun menee paperia 30-40 tonnia.

Kymin paperitehtaalla lastauksen on kiinnitetty aina erityistä huomiota eikä tukemattomia vaunuja ole päässyt matkaan. Jokainen vaunu on myös kuvattu kuormauksen jälkeen. Venäläisten vaunujen kuormaus on kuitenkin poikkeuksellinen, ja etenkin vaunun oven korkeus on tuottanut hankaluuksia. Palleteja ei voi sijoittaa tasaisesti, vaan joudutaan jättämään välejä, joihin on laitettava tuet lastin paikallaan pitämiseksi.

Tilanteen korjaamiseksi paperi-

tehtaan sisäisissä kuljetuksissa alettiin pohtimaan mahdollisia uusia tuentatapoja. Puuhämehiksi ryhtyivät sisäisten kuljetusten päällikkö **Pentti Eskelinen** ja varastomestari **Harri Heijala**. Mahdollinen ratkaisu löytyi yllättävän läheltä ja edullisesti – sen ei myöskään uskota herättävän matkan varrella kenenkään kiinnostusta tukien luvattomaan talteenottoon. Heijala ja Eskelinen päättivät kokeilla paperitehtaalta jätteiksi joutuvien rullahylsien ja lavojen soveltuvuutta tukimateriaaliksi. Tuenta perustuu hylsän pätkään, jonka sisällä on sisähylsy. Toinen kokeiltu materiaali oli rautatanko erityisine tukijalkoineen. Hylsät ja rautatangot pingotettiin lavoilla tuettujen pallettien väliin.

Näiden uusien tuentatapojen tehokkuutta kokeiltiin Kuusanniemen varastoalueella järjestetyssä törmäysohjeistissa 20.8. Tapahtuma toteutettiin Kymen, VR:n ja Teollisuusvakuutuksen yhteistyönä. Teollisuusvakuutuksesta paikalla oli riskienhallintapäällikkö **Ilkka Kalpio**. Testitilanne kuvattiin ja videoitiin myöhempiä tutkimusta varten.

Törmäysohjeistilla haluttiin selvittää tuennan kestävyys eri törmäysnopeuksilla ja löytää näin todellisia olosuhteita jäljittelemällä paras vaihtoehto. Testissä koevaunua työnnettiin eri nopeuksilla toisia vaunuja vasten. Törmäysnopeudet

kolmessa eri testitilanteessa olivat 5, 9, ja 15 km/tunnissa. Kaksi ensimmäistä vähäisemmällä nopeudella tehtyä törmäystä tuet ja vaunuun lastatut palleit kestivät hyvin, mutta viimeinen 15 km:n tuntivauhti aiheutti jo tukien vääntymistä – palleit eivät kuitenkaan vielä tässäkin vaiheessa rikkoutuneet, vaikka liikahtivat voimakkaasti.

“15 km:n tuntinopeus on erittäin harvinaista vaihdossa. Normaaliolosuhteissa lastin on kestävä 4 G:n törmäysvoima, joka vastaa 3-5 km:n vauhtia törmäyshetkellä”, Eskelinen selvittää.

Eskelinen ja Heijala toteavat, että testin tulokset olivat myönteiset. Uusi tuentatapa pyritään ottamaan lisäselvitysten jälkeen syksyllä käyttöön ainakin Moskovaan suuntautuvissa rautatiekuljetuksissa. Kauemmas menevien toimitusten tuennat vaativat vielä lisäselvityksiä, sillä vaunujen siirtoja on enemmän ja tuennalle asetetut vaatimukset suuremmat.

Eskelisen mukaan myös ostajan on helpompi purkaa vaunu, koska uudessa tuennassa ei tarvitse käyttää järeää puutavaraa kuten ennen. Myöskään tukityynyjä ei enää tarvita. Nykyisin yhden vaunun tuenta on maksanut töineen ja tarvikkeineen noin 2 900 mk. Kertakäyttöistä uusiomateriaalia käytettäessä vastaavat kulut ovat noin 300 mk.

Metallituenta on hieman kalliimpi, mutta metallitangot palautuvat takaisin tehtaalle.

“Hylsätuenta on nopeampi, helpompi, halvempi ja ennen muuta parempi tapa tukea palleit. Törmäyshetkellä pahvihylsät joustavat hieman. Lankkutuenta ei antanut periksi lainkaan, mikä aiheutti vaurioita lastille”, Harri Heijala lisää.

Riskienhallintapäällikkö Timo Kalpio oli niin ikään tyytyväinen testiin, erityisesti hylsätuennan joustavuus on hyvä asia. “Koetta voidaan pitää tärkeänä. Hylsäidea näytti toimivan hyvin. Kokeessa saatiin tärkeää perustietoa, jonka

pohjalta ideaa voi jalostaa edelleen. Valmista ratkaisua se ei tuonut.”

Kalpion mukaan testissä saatiin hyvin selville eri nopeuksilla tehtyjen törmäysten voimakkuus ja kuinka kaksi erilaista tuentamateriaalia kestivät sen. 15 km:n tuntivauhdilla tapahtunut törmäys kohdisti lastiin erittäin kovan rasituksen, mikä tulee esiin myös videokuvassa. “On muistettava, että myös rahdinkuljettajalla on vastuunsa lastista – näin kovia törmäyksiä ei saa olla.”

Törmäysohjeistia toteutettiin Kymen, VR:n ja Teollisuusvakuutuksen yhteistyönä.

Huoltomies Taisto Heikkinen kuljetusvälinekorjaamolta.

Yhtiöläisillä toivomisen varaa ajokaluston käsittelyssä

Juttu kiertää -haastattelut pääsivät siirtymään virran toiselle puolelle puolen, kun toukokuussa jututettavana ollut Veikko Rasi sellutehtaan puunkäsittelystä haastoi huoltomies Taisto Heikkisen kuljetusvälinekorjaamolta.

Seurasitko olympialaisia ja oletko tyytyväinen Suomen mitalisaaliin?

Aika vähän. Olen kyllä ikäni ollut urheilun harrastaja ja kannattaja, mutta nyt lähetykset eivät olleet oikein ihmisten aikaan - uusinnat kyllä katselin. Neljä mitalia on hyvä saavutus pieneltä porukalta. Turhaan pidetään isoa meteliä ja jaetaan mitaleja ennen kisoja.

Mistä olet kotoisin?

Olen syntynyt Ristiinan pitäjässä ja elänyt nuoruuden Mikkelin maalaiskunnassa. Tänne minut toi työ vuonna 1962 niin sanotusti 'tukkini-pun päällä'.

Ensimmäiset kolme-neljä vuotta ajoin nippunosturia Vuolenkosken nippusavotalla. Talvella siirryin sieltä koneitten mukana Voikkaan pöllikentälle huoltomiehen töihin. Nippusavotan loputtua olen ollut kuljetusvälinekorjaamolla vuodesta 1966 lähtien.

Pidätkö työstäsi?

Tässä aika on mennyt. Ei ole muuhunkaan tullut lähdeyttä - eikä ole oikein kiinnostanutkaan.

Huollettavia yksiköitä on kaiken kaikkiaan parisen sataa: mitä erilaisempia - melkein pölyimurista lähtien, ensisijaisesti kuitenkin henkilöautot, kuorma-autot, trukit, siivouskoneet, isot puunkäsittelykoneet ja tarvittaessa veturitkin. Omalta osaltani huoltotyöt ovat

pääasiassa öljynvaihtoja ja rasvauksia.

Täytyy sanoa, että henki yhtiössä on aika lailla korjaantunut. Parikolme vuotta sitten tuntui olevan tukkoisempaa. Epävarmuutta aiheuttivat porukan vähentäminen ja töiden tarkistaminen niin, ettei enää tiennyt kuka tekee mitään ja kaikkien olisi pitänyt tehdä kaikkea. Tuolloin syntyi tyypillistä ennakkoluuloa, että mihin tästä joutuukaan ja osaako mitään tehdä.

Käsittelevätkö kymiläiset oikein autojaan ja koneitaan. Muistaanko tarkistaa esim. auton öljyt?

Toivomisen varaa on - tapauksia löytyy laidasta laitaan. Käyttökoulutusta pitäisi lisätä huollon osalta: tämä olisi otettava huomioon erityisesti, kun vaihdetaan uuteen koneeseen. Kuljettajan tulisi muistaa tarkkailulla koneitaan päivittäin. Huolellisuus maksaa itse itsensä. Pitäisikö henkilöstörahasto säilyttää nykyisellään?

Kyllä. Minusta se olisi hyvä juttu.

Siirtäisitkö kuljetusvälinekorjaamon Kuusanniemeen?

Ei missään tapauksessa. Siitä asiasta tosin voi olla montaa mieltä, mutta kun tänne on rakennettu koneille valmiit ja todella hyvät paikat niin, onko mitään järkeä lähteä muualle ja jättää ne tyhjiin. Näin hyvin toimivaa korjaamoa sinne ei kuitenkaan missään tapauksessa aleta rakentamaan.

Nykyinen korjaamo on niin hyvin suunniteltu ja hyvistä tarpeista tehty, että uudet korjaamot häpiävät. Isojen koneiden kuljettaminen on tietenkin vaikeaa ja vaarallistakin tänne asti.

Kesälomasuunnitelmat?

Loma alkaa 9. syyskuuta. Eiköhän se metsässä taas mene - metsästyksen ja kalastuksen parissa.

Ketä toivot seuraavaksi haastateltavaksi?

Rakennustyöntekijä Reijo Ollikaista.

VERLAN KESÄÄ

Huonokaan lomasää ei ole saanut ihmisiä kiukkuisiksi

Sateisesta keskikesästä huolimatta Väentupa-kahvilaa pitävä **Pirkko Tervolin** on tyytyväinen: Verlan kauneus ja etenkin mukavat ihmiset ovat olleet hänelle ilon aihe - sitä eivät edes viikkotolkulla kestävät sateet pystyneet muuttamaan.

Virvokkeiden ja jäätelön myynti ei ole Pirkon mukaan yltänyt aikaisempien kesien tasolle, mutta kahvi on maistunut lomalaisille ja museovieraille kiittävästi. Museossa onkin käynyt runsaasti väkeä, ja Verlan Maria -video on kiinnostanut ihmisiä.

"Tämä on ollut ihmeellinen kesä. Huonokaan lomasää ei ole saanut ihmisiä kiukkuisiksi. Verlan kauneus ja ainutlaatuisuus on herättänyt paljon ihastusta."

Verlan tehdasmuseon kupeessa

sijaitseva Väentupa on ollut Pirkko Tervolinin hoidossa lähes yhtäjaksoisesti vuodesta 1978 lähtien. Tätä ennen kahvilan vetäjinä olivat olleet yhtiö ja Kymenmaa-kauppa. Patruunan Pytingin ruokailuista vastaava Amica kokeili kahvilan kannattavuutta vuonna 1989 innostumatta siitä kuitenkaan yhtä kesää enempää. Ja niin Pirkko tarttui jälleen ohjaksiin.

Mikä sitten sai hänet lähtemään kesäyrittäjäksi entiseen tehdaskylään vanhan pahvitehtaan kupeeseen?

Naurahtaen Pirkko Tervolin kertoo innostuneensa kahvila-ajatuksesta kuultuaan silloiselta sosiaalipäälliköltä **Rainer Vallealta**, että Verlaan kaivattiin kesäkahvilan pitäjää. Pirkko oli tuolloin töissä projektiruokalassa Kuusanniemessä.

KUVA: KIMMO REKIMIES

Pirkko Tervolin

"Oli ihana lähteä uusille urille. Verlasta on tullut minulle elämänlähe. Olen oppinut täällä tuntemaan luonon läheisyyden ja kauneuden. Kiire on hävinnyt", hän toteaa. Kahvilassa Pirkkoa avustaa tarvittaessa oman perheen väki.

Verlan lomakylässä 6. heinäkuuta tarjolla ollut rosvoapaistilounas keräsi paikalle yli 200 lounasvierasta. Lounas nautittiin museon puistossa.

Rosvopaistiyö

"Lauantai aamuyö - on vielä pimeää. Tanssit riihessä päättyneet.

Nyt on aika syyttää tulihauta, joka kaivettiin valmiiksi jo viikolla talonmiehen kanssa. Kuivat tuohet ja koivuhalot syttyivät iloisesti. Liekit lämmittävät mukavasti kosteassa yössä. Onneksi palokunta kävi illalla kastelemassa ympäristön.

Tulet ovat palaneet yli neljä tuntia. Nyt täytyy siirtää hillok syryään ja tuoda lihat, jotka ovat maustuneet pari vuorokautta, hehkuvan tulihaudan pohjalle. Lihat on käärityt ensin folioon ja sitten sanomalehtipaperiin ja lopuksi vielä folioon. Lihaa on varattu yhteensä 70 kiloa: lammasta, possua ja raavasta.

Tulihaudassa olevien lihojen päälle laitamme kuumaa koivuhiiloksen ja vähän puhdasta hiekkaa. Nyt täytyy vain toivoa, että onnistumme saamaan sen sopivan kypsäksi, sillä keskipäivällä meillä on yli 200 nälkäistä vierasta riihen pi-

hassa. Tässä vaiheessa perhoset ovat jo vallanneet vatsanpohjamme.

Tervolinin Pirkon kanssa käymme muutaman tunnin kuluttua kokeilemassa lihan kypsyyttä ohuella katajanoksalla. Pirkon ilme paljastaa kaiken olevan kunnossa. Liha saa olla haudassaan vielä pari tuntia. Sillä aikaa laitamme riihen kuntoon. Ilma näyttää siltä, että kannamme pöydät ja tuolit pihamaalle. Ruoanjakopöydän katamme riihen sisään.

Yhdentoista aikaan lähemme nostamaan lihoja ylös. Nyt on jännityshuipussaan. Lihanyytit tuomme pytiin, jossa alkaa niiden aukaisu.

Hetken hiljaisuuden jälkeen ilmoille kantautuu riemunkiljahduksia... liha on onnistunut juuri niin kuin pitikin. Nyt olemme valmiit hyvillä mielin aloittamaan rosvoapaistin tarjoilun. Lounas nautitaan puusilta laudoilta, jotka Leo Silen on

Paistirosvat (vas.) Annu Tohmo ja Milla Vuoristo olivat tyytyväisiä: liha oli onnistunut juuri niin kuin pitikin.

meille hankkinut. Tunnelmaa kauliin ilman lisäksi saamme Oiva Vätön taustamusikista.

Haluamme vielä kiittää kaikkia asiakkaitamme ja yhteistyökumppaneitamme onnistuneesta lauantaipäivästä."

Annu + tytöt

Museomatkalta

KUVAT: PERTTI PURANEN JA RAUNO MÄNTYLÄ

Monille yhtiöläisille tuntuksi tulleen Verlan tehdasmuseon lisäksi konsernin piiristä löytyy myös Valkeakoskelta ja Pietarsaaresta museot, joissa kannattaa tilaisuuden tullen pistäytyä.

Valkeakoskella Myllysaari, jalkapallomuseo ja Kauppilanmäki

Myllysaaren teollisuus- ja yhdyskuntamuseo esittelee Valkeakosken-Sääksmäen alueen asutushistoriaa n. 7500 vuoden ajalta. Esihistorian lisäksi näytteillä on Valkeakosken yhdyskuntaelämän vaiheita myllykylästä teollisuuskaupungiksi.

Museossa on laaja paikallisen paperiteollisuuden historiaa esittelevä osasto, sekä pienemmät osastot muille teollisuuden haaroille. Perusnäyttelyn lisäksi museolla on vaihtuvien näyttelyiden tila.

Myllysaaren teollisuus- ja yhdyskuntamuseota ylläpitää syksyllä 1979 perustettu Myllysaaren museo- ja näyttelytilojen kannatusyhdistys ry., jonka jäseniä ovat UPM-Kymmene Oy, Valkeakosken kaupunki ja Valkeakoski-Seura.

Museorakennus sijaitsee Myllysaarella, jossa 1800-luvun loppupuolelle saakka oli lukuisia myllyjä. Valkeakosken ensimmäinen paperitehdas ja puuhiomo rakennettiin Myllysaareen v. 1871-73. Museorakennus rakennettiin kahdessa vaiheessa 1902 ja 1906, alunperin tehtaan korjauspajaksi. 1930-puolivälin paikkeilla rakennus tuli Paperituotteen ja jalostustehtaan käyttöön ja Jylhävaaran pulttitehtaan se oli vuosina 1941-65, minä jälkeen rakennuksessa toimi vuoteen 1977 Yhtyneiden eläkeläisten työtupa.

Museo on avoinna kautta vuoden: ma-to klo 11-18 ja su klo 12-16. Ryhmille järjestetään opastusta sopimuksen mukaan myös aukioloaikojen ulkopuolella. Osoite: Myllysaaren museo, Myllysaari, 37600 VALKEAKOSKI, puh. 937-584 2158.

Jalkapallomuseo

Myllysaaren museon yhteydessä sijaitsee Suomen jalkapallomuseo, jossa on esillä pelivälineitä ja asuja sekä palkinto- ja muistoesineitä suomalaisen jalkapalloilun historiasta. Siellä voi tutustua myös suomalaisen jalkapalloilun kunniaгалleriaan, Hall of Fame'iin. Vuonna

1993 perustetun museohankkeen takana oli mm. Yhtyneet Paperitehtaat.

Suomen jalkapallomuseo on avoinna su-to klo 12-17, pe-la suljettu. Puh. 937-585 0268.

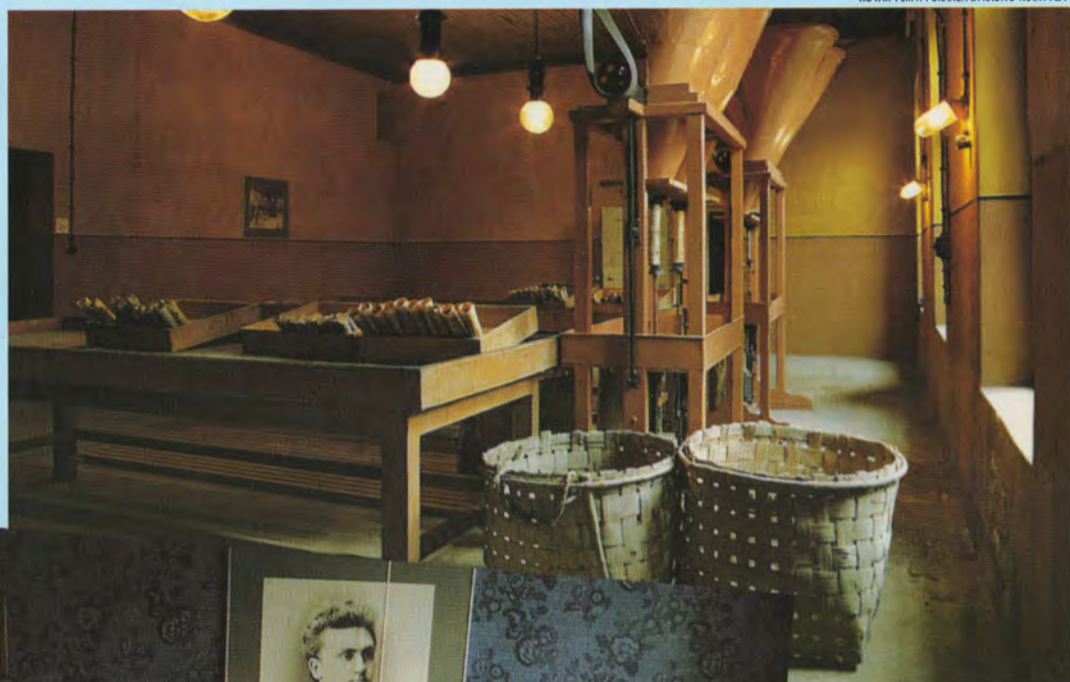
Kauppilanmäki

Kauppilanmäen museoalue Myllysaaren lähituntumassa esittelee paperitehtaan työntekijäin asuinoloja v. 1870-1920. Viisi asuinrakennusta on sisustettu eri vuosikymmeniä kuvaaviksi. Taloihin liittyy lisäksi aitta, savusauna, vaunuvaja ja työväentalo. Alueella on kahvilla ja näyttelytila.

Kauppilanmäki löytyy osoitteesta: Kauppilankatu 11-13, 37600 VALKEAKOSKI, puh. 937-584 4014 (kesäisin).

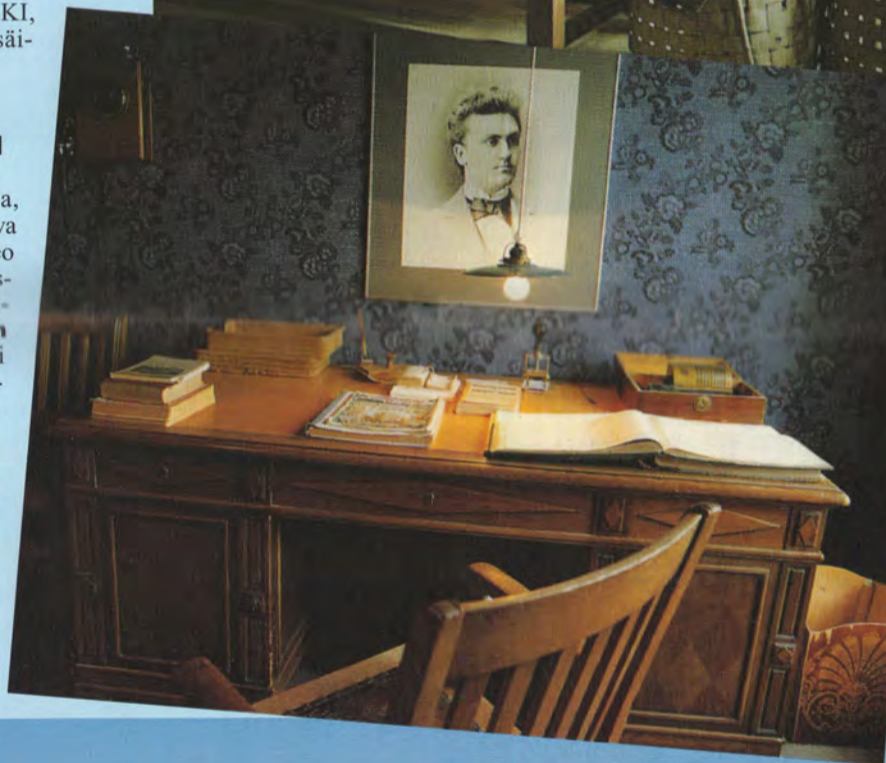
Pietarsaaren Sikuria

Pietarsaaren Alholmassa, sataman liepeillä sijaitseva ja 1986 avattu sikurimuseo on yli 100-vuotias tehdasrakennus. Schauman-yhtiön perustaja **Wilhelm Schauman** rakennutti sen 1892 kaupungissa sijainneen ja tulipalossa tuhoutuneen sikuritehtaan tilalle. Yhtiön, nykyisen Wisaforestin, eläkeläiset kunnostivat tehtaan museoksi, joka vanhoine uuneineen, myllyineen ja laitteineen antaa selkeän kuvan vuosisadan alkupuolen tehtaasta ja sikurin val-

Pietarsaaren sikurimuseo vanhoine uuneineen, myllyineen ja laitteineen antaa selkeän kuvan vuosisadan alkupuolen tehtaasta ja sikurin valmistamisen eri vaiheista.

Sikuritehtaan rakennutti Wilhelm Schauman. Kuvassa johtajan työhuone.

mistamisen eri vaiheista.

Alholmassa paahdettiin sikuria 68 vuotta. Viimeinen sikurierä valmistui 1960, jolloin sotavuosien kahvipula ja kahvi 'ylellisyytenä' oli unohdettu jo kauan sitten. Kahvin kofeiinittomalle vastikkeelle, maun ja värin antajalle, sikurille, ei enää löytynyt markkinoita.

Nykyään Suomen sikuritehtaista on jäljellä vain Pietarsaaren sikuritehdas, joka yhtenäisellä miljöölläänkin kertoo vierailijoi-leen elämästä vuosikymmenten takaa.

Sikurimuseo on avoinna kesäisin. Muina aikoina museoon voi tutustua sopimalla ajasta **Börje Öhmanin** kanssa, puh. 967-786 2513. Vapaa pääsy.

Myllysaaren museo ja viereisen rakennuksen yläkerrassa sijaitseva Suomen Jalkapallomuseo on sijoitettu paperitehtaan vanhimpiin rakennuksiin.

TYÖTERVEYS TIEDOTTAA

Liikuntaryhmät 16. syyskuuta alkaen

MAANANTAISIN
12.30-13.00 Vesivoimistelu
15.15-16.00 Vesivoimistelu
16.00-16.30 Vesivoimistelu
16.45-17.45 Circuit (kuntopiiri) ammattikou-
lulla

KESKIVIIKKOISIN
16.45-17.15 Vesivoimistelu miehille.

UUTUUS!

Nyt on mahdollisuus saada liikuntatuokio myös työpäivän yhteyteen. Mikäli olet valmis käyttämään ruokataun kerran viikossa uimiseen, niin kootkaa osastoltanne max. 10 henkilön ryhmä puolen tunnin vesivoimisteluun.

Ilmoitelkaa, niin sovimme päivästä ja ajasta, esimerkiksi klo 11.00-11.30, 11.30-12.00 jne.

Ryhmään ilmoittautumisia vastaanottaa työterveyskeskuksessa fysioterapeutti **Riitta Veijola**, puh. 52385. Ennakoilmoittautumiset tiistaina 10.9. klo 13-15. Uudet osallistujat etusijalla.

Finnish Chemicalsille uusi puhelinnumero

Finnish Chemicals Oy:ssä otettiin 19.8. käyttöön uusi puhelinnumero 0204 31 11. Numero on sama kaikilla tehdaspaikkakunnilla.

Suoriin numeroihin soitetaan 0204 31 OXXX. Äetsässä ja Joutsenossa säilyvät entiset kolminumeroiset alanumerot. Kuusankoskella on otettu käyttöön uudet numerolla 6 alkavat alanumerot, joissa kuutosen jälkeen on entisen alanumeron kaksi viimeistä numeroa. Esim. **Markku Pelttarin** entinen Kymin vaihteen alanumero oli 52721, uusi alanumero FC:n vaihteessa on 621.

KUVA: KAARINA KELLOKOSKI

BD-Team teki kirkkoveneretken Pyhäjärvelle.

Yhteissoudusta kehitysintoa

Paperitoimialojen yhteinen BD-Team eli liiketoimintojen kehittämisosasto piti kesäisen 'kriittikkilaverin' 26. elokuuta Verlassa. Päivään sisältyi runsaasti liikettä ja toimintaa: työkokouksen ohella vierailu museossa, yhteinen kirkkoveneretki Pyhäjärvellä sekä iltamat Koskelassa laulun ja soiton merkeissä. Osaston johtaja **Jyrki Ovaska** piti päivää erittäin onnistuneena. Yhteishenki nousi yhdessäolon ja eri-

toten yhteissoudun avulla. Mainiona 'coxina', tahdittajana, veneretkellä oli **Jussi Virtanen**.

BD-päivään osallistui Jyrki Ovaska, **Heikki Malinen**, **Ainomaija Haarla**, **Folke Lassenius**, **Merja Rinta-Erkkilä**, **Markku Taavitsainen**, **Bjarne Nygård**, **Anu Hirvelä**, **Sanna Vuorjoki**, **Jan Weckström**, **Herbert Hennig**, **Marja Hedman** ja **Kaarina Kellokoski**.

Tekniselle osastolle uusi ilme keskuskonttorilla

Keskuskonttorin neljännessä kerroksessa sijaitsevan teknisen osaston tiloja on uusittu. Tämä jo keväällä alkanut remontti pyritään saamaan valmiiksi syyskuun loppuun mennessä. Suunnittelu ja projektit -osaston 41 henkilöstä 25 työskentelee keskuskonttorissa, 14 sellutehtaan konttorissa ja kaksi Kuusanniemen projektikonttorissa

Konetekniikan suunnittelupäällikkö **Risto Vuorinen** kertoo, että remontiin ryhdyttiin, koska yhtei-

Sermeillä erotetut työhuoneet toivat ainoan lisätyörauhaa ja viihtyvyyttä suunnitteluvälille. Aurinkokaan ei pääse liemmin toimiston lämpöilaa nostamaan, kun uudet ikkunat erikoispintoinen heijastavat auringonsäteet pois päin. Kuvassa Raimo Motturi.

KUVA: KIMMO REKIMES

Remontin myötä tulostukset ja arkistoinnit saatiin yhteen paikkaan. Vas. Jarkko Ojasalo, Risto Vuorinen, Sakari Lavonen, Yrjö Rajala, Raimo Motturi ja Mauri Ojasalo ovat tyytyväisiä osaston uuteen ilmeeseen.

siä tiloja Kuusanniemessä olevan suunnitteluväen kanssa ei monivuotisesta hakemisesta huolimatta löytynyt ja nykyisten tilojen kunto oli päässyt huonoksi. Tavoitteena oli saada työskentelytilat paitsi viihtyisimmäksi ja toimivammiksi, myös yhtenäisiksi Kuusanniemessä olevan suunnittelun kanssa. Siellä oli toteutettu vastaavat korjaukset vuonna 1994.

Elokuun puoleen väliin mennessä oli suurin osa uusittavasta lattiapinnasta vaihdettu, rakennettu sermein erotetut työtilat sekä uusittu osa ikkunoista. Lisää tilaa työhuoneita varten saatiin, kun kahdesta vierekkäisestä käytävästä poistettiin toinen. Hieman yli 2 metriä korkeat sermit eristävät Vuorisen mukaan varsin tehokkaasti ääntä ja parantavat näin työrauhaa. Lattiapinnan valinnassa kuunneltiin siivoustoimea, jonka suosituksesta materiaaliksi valittiin helpohoitoinen linoleum.

Kahvihetkiä ja eväitä varten tehtiin oma paikkansa, joka sopii hyvin myös neuvottelutilaksi. Arkisto ja

tulostukset on keskitetty kahvion viereen isoon yhtenäiseen tilaan. Muutoksen myötä arkistonhoitaja saatiin lähemmäs muuta porukkaa ja projektiarkisto siirrettyä samaan arkistotilaan.

Päällystyslaitoksen puoleisissa siivessä, jossa sijaitsevat yksittäiset työhuoneet, uusittiin miesten WC-tila täysin. Samalla sinne rakennettiin suihku, jota ei aikaisemmin ollut, ja uutta ovat myös suojavaatekaapit.

Risto Vuorinen pitää hyvänä asiana sitä, että remontin suunnitteluun pääsi osallistumaan koko porukka, ja jokaisella on ollut mahdollisuus esittää omat toivomuksensa. Omat työhuoneet ovat lisänneet olennaisesti paitsi työrauhaa myös parantaneet viihtyvyyttä.

Edessä olevista remonttitoista Vuorinen luettelee vielä C-laitoksen puoleiseen siipeen johtavan käytävän lattiamaton uusimisen sekä seinien tapetoinnin lasikuitumatolla ja maalaamisen. Lisäksi hankitaan uudet vaatekaapit.

Remontin suunnittelussa on teh-

ty yhteistyötä konttoripalvelun ja rakennusosaston kanssa. Kustannuksista on vastannut konttoripalvelu ja työt on toteutettu pääosin yhtiön ulkopuolisilla urakoitsijoilla.

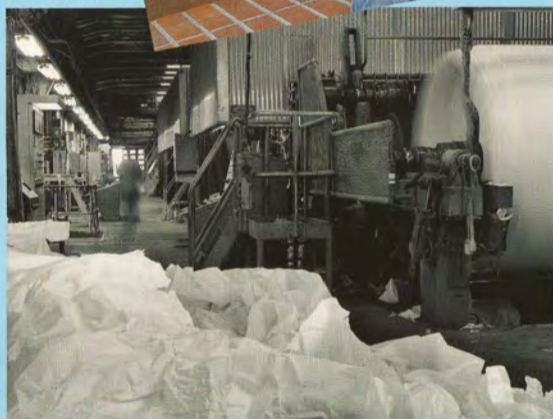
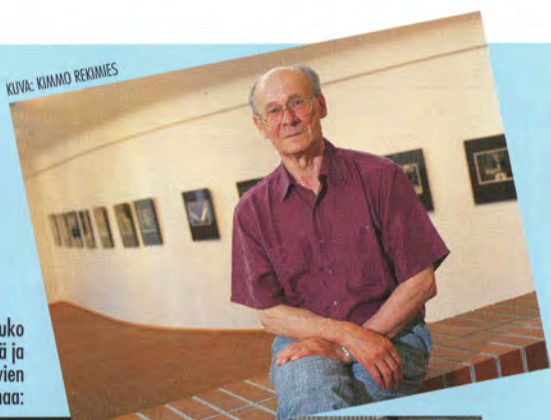
Suunnittelija **Sakari Lavonen** ja suunnitteluesimies **Mauri Ojasalo** ovat tyytyväisiä. Toisen käytävän poistaminen ja siitä saadun lisätilan käyttäminen työhuoneisiin on ollut kaikille mieluisa ratkaisu. Yhä lisääntyvän konetyöskentelyn, uusien laitteiden ja kalusteiden takia remontti oli todella tarpeen. Myös osaston palvelutoimintojen keskittyminen yhteen paikkaan on hyvä asia.

"Tilat ovat tulleet kaikin puolin toimivammiksi ja työrauha on parantunut", Ojasalo huomauttaa.

Instrumentointisuunnitteluisinööri **Markku Tommiska** oli samaa mieltä Lavosen ja Ojasalon kanssa. "Paljon paremmat ja viihtyisämmät kuin ennen, jolloin väkeä ramppasi ympärillä jatkuvasti."

KUVA: KIMMO REKIMIES

Jouko Heikkilä ja kuvien tarinaa:

“Aina ei kaikki pelaa niin kuin pitäisi, ja käy näin: paperintekijän ja tehtaan johtajan painajainen – paperiraina katkeaa. Kun miehet näkivät löysin tullessaan kottikasan lattialla, he tuumasivat että taitaa tulla hikinen alku työpäivälle. Kottikasan siirtäminen pulpperiin oli etenkin kesäkuumalla hikistä puuhaa.” (Kuva PK 3:ta)

“Paperin kauneuden voi löytää lattialla lojuvasta kottikasastakin. Tasainen rynnky on syntynyt kaavarilla. Kun rata katkesi, kottikasa kasvoi nopeasti. Toisin kuin nykyisillä uusilla koneilla, vanha paperikone syösi paperia vauhdilla lattialle. Nythän se menee suoraan pulpperiin. Joskus kottikasa saattoi olla niinkin korkea ettei yli nähnyt.” (Kuva PK 3:ta)

“Katkopaikat näkyvät selvästi tampoaurullassa.” (Kuva PK 3:ta)

“Persoonallinen tyyppi. Tuure Koskela tuli kierroksellaan vastaan PK 3:n ja 4:n käytävällä. Silmälasit nenällä ja niiden yli tiirailu kuului Tuuren tyyliin.”

KUVASIN MITÄ HALUSIN...

Jouko Heikkilän valokuvat Kuusankoskitalolla olivat katsojalleen kurkistus paperitehtailta jo lähes kadonneeseen maailmaan. Elokuun ajan esillä ollut Viiran viereltä -valokuvanäyttely täydensi erittäin hyvin kaupungin 75-vuotisjuhlateemaan kuulunutta Paperiviikkoa.

Heikkilän Kymintehtaan vanhoilta paperikoneilta ottamat kuvat pienine yksityiskohtineen toivat hyvin esiin sen miljöön ja työn, joka on kadonnut isojen, modernien konehallien tieltä. Kuvaaja on ikuistanut asiat niin kuin ne ovat - mitään muuttamatta, kaunistelematta.

• “Näyttelyllä on ollut minulle henkilökohtaisesti iso merkitys. Olin tehtaalla pitkään töissä, lähellä näitä ihmisiä ja paikkoja. Olen kuvannut niitä asioita, joista olen ollut itse kiinnostunut. Tällaisten kuvien tekemisessä täytyy olla vahva motivaatio. Minulla se syntyi siitä ajasta, jonka olin yhtiöllä töissä.”

• “Väki oli tuttua eikä turhia kurssaillut kuvauksissa. Tein useaan otteeseen pieniä kierroksia koneilla, mutta paljon jäi varmaan kuvaamattakin. Ajattelin, että menen ikään kuin sisäänpäin - montakaan yleiskuvaa en ottanut.”

• “Joku voi ajatella, että eikö näitäkin kuvia olisi voinut kuvata pitemmälläkin ajanjaksolla, kun minäkin

oli tehtaalla kymmeniä vuosia töissä. Mutta minusta kaikki tekeminen täytyy tapahtua kerralla - nopeasti. Silloin siitä syntyy jotakin.”

• “Joku paperimies muisteli kuvia katsellessaan, että vanhalla tehtaalla oli jatkuvasti pientä näppihommaa, jota ei tämänpäivän isoilla paperikoneilla enää ole.”

• “Nyt olen saanut toteutettua pitkäaikaisen haaveeni täysin omasta valokuvanäyttelystä täällä Kuusankoskitalon näyttelytilassa. Kuvat ovat herättäneet kävijöissä muistoja ja olen saanut kuulla monenlaista tarinaa - nauhuri olisi ollut tarpeen.”

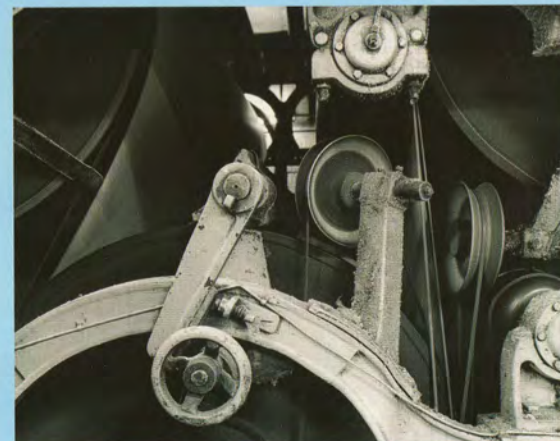
Jouko Heikkilä työskenteli Kymyn puutyöpajalla 47 vuotta. Hän kuvasi pysäytetyn paperikone 5:n vuonna 1982. Koneet 3, 4 ja 6 on tallioitu niiden vielä toimissa vuosina 1988-89. Kaikkiaan kuvauskohteita oli kolmisensataa, joista näyttelyssä oli 65 kuvaa. Valokuvausta Heikkilä on harrastanut 1950-luvulta lähtien ja hän on toiminut valokuvauksen opettajana Kuusankosken Työväenopistossa 28 vuoden ajan.

“Kiiva kuva löysin porukasta (vas. Hannu Leino, Timo Ovaskainen, Teuvo Ruttonen, Markku Nikula ja Jukka Seppälä). Kun kone pyöri moitteettomasti, voi vähän istahtaaakin. Niin kauan kuin minä muistan PK 6:n oviaukon vieressä oli pitkä penkki samassa paikassa. Etenkin kesäaikaan miehet istahtivat siihen tupakille. Kerrankin nuori insi oli ihmetellyt, miksi porukka istui eikä tehnyt töitä. Hän kertoi asiasta Ramsaylle, joka vastasi hänelle: Alkää te siitä huolehtitko. Silloin kun miehet juoksevat, ei synny tulosta. Mutta silloin kun he istuvat, tulee paperia ja tulosta.”

“Paperintekoaahan pidetään yleensä siistinä ja puhtaana hommana. Niinhän se varmasti onkin, mutta kunnossapidon puolella rasvat ja öljyt kuuluvat asiaan. Paikalle pyyhkäilty Veli-Matti Nurmi tuli juuri viiranvaihdosta kolmoselta tai neloselta, enpä tullut kysyneeksi.”

“Moni näyttelyssä poikennut paperimies tuumasi, etteivät he tuotakaan paikkaa noin nähneet. Pienten yksityiskohtien löytäminen yhdessä sylinterin pyörimisen tai viiran ja paperirainan lennokkaan juoksun kanssa voi antaa tarkalle katsojalle kauniin kokonaisuuden.”

URHEILUN TÄHTIHETKIÄ

KUVA: ARTO MANKINEN

Kaukaan ja Kymin edustajat leppoisassa ajatustenvaihdossa reikäpelin aikana: vaslta Timo Johansson, Anssi Pälvisalo, Raimo Malkki ja Veli-Markku Sinkko.

GOLFISSA niukka voitto

Kymin virkamiesklubin golfjaos ja Kaukaan virkailijat pelasivat perinteisen joukkuekilpailun Eerolassa.

Ottelussa pelattiin neljä reikäpeliä (kaksi pelaajaa vastakkain) ja kolme greensome-peliä, joissa parit olivat vastakkain.

Tasaväkisen ottelun voitti Kymin joukkue lukemin 4-3. Voitto oli Kymin kolmas. Koska golfkilpailu järjestettiin nyt seitsemännen kerran, jäi kaukaalaisille vielä yhden voiton etumatka.

Kymin virkamiesklubin joukkueessa pelasivat **Timo Johansson, Jörn Söderholm, Salme ja Kai Segerstahl, Jukka Puustinen, Heikki Hyvärinen, Samuli Kuusela, Anssi Pälvisalo, Vesa Halme ja Martti Niemi.**

KIITOKSIA

Kiitos kaverit!

Jouni Salama

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Pentti Sippu

Kiitos muistamisesta.

Matti Mannari

Kiitos muistamisesta merkkipäivänäni.

Lasse Nöjd

Lämmin kiitos työkavereille muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Eero Kivimaa

Lämpimästi kiittäen.

Timo Rinne

Kauniisti kiittäen 4.8. saamastani huomiosta.

Kari liskola

Parhaimmat kiitokset merkkipäivänäni muistaneille.

Markku Leppäkoski

Lämpimät kiitokset merkkipäivänäni muistaneille.

Raimo Saastamoinen

Lämpimät kiitokseni kaikille, jotka tukivat minua valokuvänäyttelyn 'Viiran viereltä' valmistelussa. Erityisen kiitoksen kaikesta avusta haluan lausua johtaja Eero Niinikoskelle, toimittaja Pia Lindroosille ja Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiölle.

Jouko Heikkilä

Voikkaan nikkarikerho

Voikkaan Nikkarin syksyn toimintajakso alkaa 16.9. ja päättyy 20.12.1996. Aukioloajat ja työvuorot (eläkeläiset, työssä käyvät ja työväenopistolaiset) ovat samat kuin edellisellä toimintakaudella.

Eläkeläisten maksuttomat vuorot ovat **fiistaisin** ja **tors-taisin** klo 12.00 - 16.00, jolloin eläkeläisiltä laskutetaan vain tarvikkeista, ei tunneista.

Maksulliset, kaikille avoimet vuorot ovat **maanantai-perjantai** klo 17.00-21.00. Nikkarikerhon tuntimaksu on 5 mk.

Nikkarin ohjaajina toimivat **Jorma Kautto** ja **Ahti Pessa**. He antavat opastusta ja ohjausta koneiden ja laitteiden käytöstä, ottavat vastaan nikkariin kirjautumiset sekä valvovat myytävän materiaalin kulutusta ja kirjaukset työkortteihin.

Jokainen työskentelee nikkarissa omalla vastuullaan ja on velvollinen noudattamaan yleistä järjestystä sekä koneiden käyttöön liittyviä turvaohjeita.

Kevätkausi alkaa 13.1.1997 ja päättyy 16.5.1997.

Nykyiset ja uudet nikkari-laiset tervetuloa!

Furuhjelm taituroi Kymin golfmestariksi

TEKSTI: ANSSI PÄLVISALO

Kymin golfmestaruuksista pelattiin Eerolan hyväkuntoisella kentällä 11.8. Tänä vuonna mestaruudesta käytiin äärimmäisen tasainen kamppailu, jonka lopulta voitti **Johan Furuhjelm** tuloksella 71. Toiseksi samalla pistemäärällä, mutta huonommalla viimeisten 9 reiän tuloksella sijoittui **Bjarne Nygård**. **Ari Puustinen** oli kolmas kaksi pistettä kärkekkäksikosta.

Kisassa järjestettiin nyt naisille ensimmäistä kertaa oma sarja. Ky-

min ensimmäinen golfin naismestari on **Varpu-Leena Lieri**. Naisten sarja sai sen verran kannatusta, että sarjaa jatketaan tulevina vuosina. Lyöntipelin eli scratch-sarjan (jossa ei ole tasoitukset mukana) voitti **Pekka Niinimäki** tuloksella 86.

Tuloksia tarkasteltaessa voidaan todeta keskuskonttorin korjanneen lähes kaiken mahdollisen. Siinä on ensi vuodeksi haastetta muille yksiköille. Mukana oli kaikkiaan 26 golfaria.

Tulokset:

Naisten pistebogey: 1. Varpu-Leena Lieri 35, 2. Riitta Nygård 34, 3. BLeila Karhu 30, 4. Kaija Vierros 30.

Lyöntipeli/HCP: 1. Johan Furuhjelm 71, 2. Bjarne Nygård 71, 3. Ari Puustinen 73, 4. Markku Leppä 73, 5. Markku Kujala 75, 6. Jukka Suntila 75, 7. Kai Segerstahl 76, 8. Varpu-Leena Lieri 76, 9. Pekka Niinimäki 77, 10. Riitta Nygård 77, 11. Anssi Pälvisalo 78, 12. Matti Tikka

79, 13. Leila Karhu 79, 14. Janne Segerstahl 79, 15. Lasse Lieri 79.

Lyöntipeli/scratch: 1. Pekka Niinimäki 86, 2. Bjarne Nygård 88, 3. Ari Puustinen 90, 4. Johan Furuhjelm 90, 5. Kai Segerstahl 91, 6. Markku Leppä 91, 7. Jarmo Lahtinen 92, 8. Markku Kujala 92, 9. Janne Segerstahl 92, 10. Anssi Pälvisalo 94, 11. Lasse Lieri 94, 12. Mauri Miettinen 96, 13. Lasse Elojärvi 96, 14. Jukka Suntila 97, 15. Matti Tikka 98.

KUVA: ARTO MANKINEN

Ismo Taskisen (kuvasa) lisäksi Kymin joukkueessa ampuivat Pekka Halinen, Timo Hasari, Jukka Haimi ja Tuomo Simola.

delta 1935, jolloin Yhtyneiden ja Kymin Osakeyhtiön ampumaottelut aloitettiin", kertoo **Jukka Haimi**.

Tuolloin kilpailtiin 15-miehisin joukkuein, joista 12 parhaan tulos otettiin huomioon. Laukauksia oli 30. Nyt joukkueet olivat viisimiehiset ja laukauksia 20.

Hopeasta taottu kiertopalkinto, jota 60 vuoden takaisissa otteluissa tavoiteltiin, oli Yhtyneiden hallituksen puheenjohtajan, kenraali **Rudolf Waldenin** ja Kymin Osakeyhtiön toimitusjohtajan **K.E. Ekholmin** lahjoittama.

Sotilaallista arvovaltaa oli paikalla myös tänä vuonna, sillä kilpailujen suojelija oli kenraali **Heikki Koskelo**.

Ensimmäinen kiertopalkinto jäi vuonna 1941 Jämsänkoskelle Yhtyneiden ja Kymin Osakeyhtiön kiinnityksen. Kymille voittoja kertyi vain yksi. Nytkin Jokilaakson Virkailijakerho voitti joukkuekilpailun, mutta henkilökohtaisessa kilpailussa parhaimman tuloksen ampui Kuusankosken **Tuomo Simola**.

Kalavelat maksuun

Kuusankosken Tehtaitten Tennis-kerhon joukkueella oli melkoisesti "hampaankolossa", kun perinteinen Kaukas-Kymi -tennisottelu Koskenrannan kentillä alkoi. Edellisvuonna palattiin nimittäin Lappeenrannasta 12-1 tappio niskassa.

Kahtena kilpailua edeltäneenä viikkona järjestetty nelinpeliturnaus lienee totuttanut kuusankoskelaiset niin hyvin hieman liukkaisiin, pölyisiin ja kuumiin olosuhteisiin, että kuusankoskelaiset voittivat otteluita kahdeksan ja kaukaalaiset viisi.

Mukana peleissä olivat myös jo eläkkeelle siirtyneet Lappeenrannan ja Kuusankosken "grand old manit" rouvineen eli **Harry G. Wiklund** ja **Saima Wiklund** sekä **Asko** ja **Inkeri Ovaska**.

Tenniskilpailujen tulosten julistaminen ja kiertopalkinnon luovuttaminen tapahtui rapuillallisen yhteydessä. Samassa tilaisuudessa nimettiin Harry G. Wiklund KTTK:n ensimmäiseksi kunniajäseneksi ansioistaan kymiläisten tennisharrastuksen edistämisessä.

Ampumakilpailuperinne herätettiin henkiin

Kuusankoskella työskentelevät upm-kymmeneläiset mittelivät elokuun puolivälin helteisenä perjantaina taitojaan sekä Jämsänjokilaaksoissa että Lappeenrannassa toimivi-

en yhtiöläisten kanssa. Perinteisinä lajeina olivat tennis ja golf - lisäksi oli herätetty henkiin jo lopetuksi luultu ammuntakilpailu.

"Ampumakilpailu juontuu vuo-

KUOLLUT

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Eerik Fagerlund, 77, Kni saf. k-pito (kuollut 22.6.), **Ragnar Johansson**, 65, PK 7 (30.7.), **Lahja Kivinen**, 68, PK 7 (23.6.), **Aarno Lehtinen**, 60, Ky höyry (29.7.), **Harry Luoma**, 70, Vo konekorjaamo (7.6.), **Arvo Nurminen**, 82, kuljetus (7.7.), **Ellen Pallaskallio**, 76, arkkisali (8.7.), **Ester Pessa**, 92, Ky pap F (9.8.), **Mikko Ryöppy**, 85, Ky konekorjaamo (3.7.), **Eino Vaija**, 84, asunto-os. (29.7.).

Metsäosasto

Metsätalousinsinööri **Tauno Romppanen**, 77 (kuollut 25.4.).

ELÄKKEELLE

Kymi

Siivooja **Mervi Hyvönen** kiinteistöjen siivous (24 palveluvuotta), A4-valmistaja **Seija Jantunen** A4-tuotanto (27), keittäjä **Toivo Laine** Kni sellutehdas (39), laitospies **Kauko Mäntö** Ky puuhiomo (33), nostalgija **Liisa Penttilä** isot arkit (22), A4-valmistaja **Marja-Liisa Qvick** A4-tuotanto (35), trukinkuljettaja **Ossi Rämä** Kni paperivarasto (38), vuoromestari **Pentti Sippu** PK 1-2 (37), autonkuljettaja **Martti Vartiainen** tehdaskuljetukset (18).

Kaukas

Koneenhoitaja **Eero Kivimaa** Vo paperi PK 16 (40).

Paavo Toivonen in memoriam

Valkaisija **Paavo Toivonen**, 54, Kuusanniemen sellutehtaalta kuoli äkillisesti 2.9. Hän oli syntynyt Inarissa.

Yhtiön palvelukseen Toivonen tuli vuonna 1957 Kymin sulfiittisel-lutehtaalle, josta hän siirtyi Kuusanniemen sulfaattisel-lutehtaalle vuonna 1964. Työvuosiensa aikana hän toimi useissa eri työtehtävissä. Valkaisijan toimessa hän oli vuodesta 1982 lähtien, mitä ennen hän toimi Kuusanniemen työsuojeluvaltuutetuna 1974-81.

Paperiliiton Kuusanniemen osasto 85:n toiminnassa hän oli aktiivisesti mukana 1970-luvun alusta

90-luvun alkuun. Hän toimi useana vuonna yhdistyksen puheenjohtajana, varapuheenjohtajana, toimikunnan jäsenenä ja varajäsenenä. Opintosihteerinä hän oli vuonna 1976.

Pitkäaikaisin tehtävänsä Paavo Toivosen ammattiyhdistysvuosilta on kuitenkin tiedottaminen. Hän toimi ammattiosastonsa tiedotussihteerinä 1972-76, 1979-80, 1982-85 ja 1989-91. Toivonen oli myös yhtiön tiedotustoimikunnan pitkäaikainen jäsen. Kuusankosken paperiammattiosastojen yhteisen Kolmoispa-peri-lehden toimittajana hän oli 1983-86 ja 1988-91.

SAIRAUSKASSA TIEDOTTAA

Sääntömuutoksia

Kuusankosken Tehtaiden Sairauskassan ylimääräinen kassankokous pidettiin Yksyksissä 1.8.1996.

Kokouksessa hyväksyttiin hallituksen esittämät sääntömuutokset. Muutokset koskivat sääntöjen 4 ja 14 pykälää.

4 pykälän osalta muutokset aiheutuivat yritysjärjestelyistä yhtiön piirissä. 14 pykälän osalta muutokset koskivat 2 momentin 1-kohtaa (kotikäyntipalkkioiden ja siihen liittyvien maksujen rajaamista korvauksen ulkopuolelle lisäetäuden osalta) ja edellä olevaan liittyen 2 momentin 5 b-kohdan matkakulujen korvaamisen poistamista sekä saman momentin 3 a-kohdassa tarkoitettujen lääkekorvausten rajoittamista siten, ettei eräistä kalliista lääkkeistä suoriteta korvausta. Kyseiset lääkkeet on tarkoitettu pääsääntöisesti sairaaläkäyttöön ja kustannusvastuu niistä on terveyskeskuksella ja keskus-sairaalalla.

4 §:n muutokset tulivat voimaan 1.5.1996 ja 14 §:n muutokset 1.10.1996 lähtien.

Muutoksille haetaan sosiaali- ja terveysministeriön vahvistus.

HENKILÖSTÖPALVELU TIEDOTTAA

Puutöihin!

Marskinkadun ja Virtakiven puutyöpajojen syyskausi alkaa 16.9. ja päättyy 20.12.96. Kevätkausi 13.1. - 16.5.97.

Avoinna ma-pe klo 17-21, eläkeläisten vuorot ti ja to Virtakivessä klo 12-16.

Verla lauloi ja soi 6.7.

Riemuriihessä soitettiin ja laulettiin 6. heinäkuuta 200:n hengen voi-

malla niin, että pölyt orsilta karisivat.

Musisoinnista vastasivat **Matti Mustosen** johdolla **Matti Taikina**, **Markku Mäkinen** ja **Reijo Hasu**. Tilaisuuden pääosassa oli teatterinjohtaja **Veikko Manninen**, jonka laulut ja huumori olivat kuulijoitten pääosan muodostaneen aikuisväen mieleen. Laulusolistina oli myös trubaduuri **Erkki Liuskanto**. Pyörylän kylän oman tytön **Susanna Suorttasen** viulu soi kauniisti ja **Juhani Rajamäki** johdotti yhteislaulantaa.

Lähes kaikki esiintyjät olivat joko syntyperäisiä verlalaisia tai kesäsellaisia. Järjestelyistä vastasivat Verlan kylätoimikunta ja lomakylän isäntä.

Kuulijat ja järjestäjät haluavat tapahtumasta jokavuotisen.

Ehkäpä jo ensi vuonna musisoidaan läheisellä Kokkokalliolla, jossa tehdään patruuna **Gottlieb Kreidl** järjesti työvälleen ja heidän perheilleen juhannusjuhla lähes sata vuotta sitten.

Verlaan!

Verlan täyshoitopalvelut jatkuvat 15.9. saakka. Lomamajan voit varata myös kuukaudeksi. Soittele ja tiedustele numerosta 52294.

Sulkapallovuorot

UPM-Kymmenen Kuusankosken henkilöstölle on varattu Tennishallilta 17.9. alkaen seuraavat sulkapallon harjoitusvuorot: ti ja to klo 20.30 - 21.30 4 kenttää.

Yksi vuorovaraus kerrallaan saa olla voimassa. Varauslista Tennishallin ilmoitustaululla, johon merkitään nimen lisäksi henkilöstöpalvelusta lunastetun kausikortin (50 mk) numero. Mikäli tarvetta ilmenee, varataan lisävuoroja.

Kuntokausi 96-97

Kuntokausi alkoi 15.8. Kuntokortteja saa Ky ja Vo henkilöstöpalvelusta ja liikuntayhdistyksen henkilöiltä. Säännöt entiset, palkinnot näet kortista.

Työmatkalta terveyttä

Työmatkalta terveyttä -liikuntakampanjan kortit palautetaan Ky henkilöstöpalveluun 10.10. mennessä.

KYMIN MARKKINOINNIN PUHELINNUMEROT 9.9.1996 LÄHTIEN

- Ahlbom Peter 0204 15 3504
- 040-505 7507 (auto)
- Ala-Outinen Hellevi 0204 15 3501
- Elojärvi Leena 0204 15 3572
- Forsström Tuula 0204 15 3555
- Guttormsen Erik 0204 15 3515
- 0400-754 644 (auto)
- Hakalainen Aila 0204 15 3562
- Heinonen Tommi 0204 15 3516
- Hyökkäri Hannele 0204 15 3557
- Jyräs Eila 0204 15 3588
- Järvinen Tuula 0204 15 3558
- Kallio Irmeli 0204 15 3531
- Kiri Marja 0204 15 3559
- Kleimola Raija 0204 15 3591
- Kuivanen Päivi 0204 15 3536
- Kujala Anja 0204 15 3553
- Laukkanen Milja 0204 15 3589
- Lehto Tuula 0204 15 3549
- Maaranen Tuula 0204 15 3573
- Malve Antti 0204 15 3509
- 940-503 2531 (auto)
- Mikkola Kari 09-3484 4230
- 0400-638 883 (auto)
- Mäkelä Sinikka 0204 15 3585
- Niittymäki Anja 0204 15 3586
- Nikkilä Satu 0204 15 3560
- Nissinen Tuula 0204 15 3590
- Nygård Riitta 0204 15 3502
- 0400-253 610 (auto)
- Nyysönen Ruut 0204 15 3552
- Löfgren Peter 0204 15 3500
- 040-501 8135 (auto)
- Puustinen Teija 0204 15 3503
- Pöri Raili 0204 15 3571
- Ranta Ulla-Riitta 0204 15 3507
- Renko Linnea 0204 15 3505
- Salmi Markku 0204 15 3563
- Segerstahl Janne 0204 15 3547
- Segerstahl Kai 0204 15 3530
- 0400-754 655 (auto)
- Sommarberg Maija 0204 15 3554
- Söderholm Jörn 0204 15 3550
- 0400-657 967 (auto)
- Taimela Antero 0204 15 3580
- Tauru Raija 0204 15 3570
- Vahermo Heli 0204 15 3508
- Vento Risto 0204 15 3556
- Venäläinen Helinä 0204 15 3551
- Vesa Harri 0204 15 3575
- Vierros Leena 0204 15 3581
- Fax-numerot:**
- Hallinto, laskutus ja kehitys 0204 15 2805
- Markkinointi 0204 15 2552
- Myynti:**
- päällystetyt paperit 0204 15 2552
- Myynti:**
- päällystämättömät paperit 0204 15 2552
- Myynti:** Skandinavia 0204 15 2552
- Myynti:** kotimaa 09-852 2513

HENKILÖUUTISIA

Kymin paperin markkinoinnin uusi organisaatio

Kymin markkinoinnin uudessa organisaatiossa pyritään aikaisempaa selvemmin pitämään markkinointi- ja myyntitoiminnot erillään toisistaan sekä vahvistamaan markkinoinnin osuutta. Siirtymäkausi uuteen organisaatioon alkoi kesä-heinäkuun vaihteessa. 1.9.1996 alkaen markkinoinnissa on tehty seuraavat nimitykset ja tehtävien tarkistukset.

Markkinointijohtaja **Peter Löfgrenin** alaisena toimivat kotimaan myynti, päällystämättömiä ja päällystettyjen hienopapereiden myynti, markkinointi, markkinointiviestintä sekä hallinto. Markkinointijohtaja Löfgrenin assistentti on **Hellevi Ala-Outinen**.

Kotimaan myynnistä vastaa myyntijohtaja **Kari Mikkola** apunaan markkinointipäällikkö **Erik Guttormsen**. Guttormsenin vastuualueeseen kuuluu myös Islanti. Kari Mikkolan toimipaikka on Paperi-Dahlbergin tiloissa Espoossa, joista hän siirtyy myöhemmin Etelä-Esplanadin konttoriin.

Kari Mikkola

Ruut Nyssönen

Markkinointipäällikkö **Ruut Nyssönen** vastaa markkinoinnin suunnittelusta. Hän hoitaa myös business intelligence-yhteistyötä toimialan kanssa. Markkinointiasistentti **Tommi Heino-**sen tehtävänä on asiakastytyväisyysprosessin ja myös sisäisten prosessien kehittäminen sekä mittareiden laatiminen toimintojen seuraamiseen.

Markkinointiviestinnästä ja sales promotion-toiminnoista vastaa markkinointiviestintäpäällikkö **Riitta Nygård** apunaan markkinointiviestintäassistentti **Ulla-Riitta Ranta** ja markkinointiviestintäsihteeri **Heli Vahermo**. Nyssönen, Heino ja Nygård raportoivat markkinointijohtaja Peter Löfgrenille.

Hallintopäällikkö **Risto Vento** vastaa yleisestä hallinnosta ja laskutusosastosta. Sen lisäksi hän hoitaa konttorihallintoa sekä ulkoista raportointia. Hänen alaisi-

Risto Vento

Heli Vahermo

Tuula Lehto

Anja Kujala

naan ovat laskutusta hoitavat laskutusosastossa **Sinikka Mäkelä**, laskutusosastossa apulainen **Anja Niittymäki** sekä laskuttajat **Eila Jyräs**, **Raija Kleimola** ja **Tuula Nissinen**.

Kehityspäällikkö **Antero Taimela** vastaa raportoinnista, logistiikasta, varastovalvonnasta ja budjetoinnista. Hän osallistuu lisäksi yhteyshenkilönä divisioonan ja konsernin projekteihin. Hänen assistenttinaan on **Leena Vierros**. Vento ja Taimela raportoivat markkinointijohtaja Peter Löfgrenille.

Antero Taimela

Kai Segerstahl

Päällystettyjen hienopapereiden myynnistä vastaa myyntijohtaja **Antti Malve**. Hänen alaisinaan Skandinavian myynnistä vastaa aluemyyntijohtaja **Kai Segerstahl**. Malveen ja Segerstahlin sihteeri on **Päivi Kuivainen**. Osastosihteerinä toimii **Teija Puustinen**. Malve raportoitiin markkinointijohtaja Peter Löfgrenille.

Päivi Kuivainen

Teija Puustinen

Myyntipäällikkö **Raija Tauru** vastaa MG-papereiden ja C2:n päällystettyjen hienopapereiden myynnistä sekä trimmityksestä. Hänen alaisinaan ovat myyntisihteeri **Marja Kiri** (MG-paperit), myyntisihteeri **Tuula Maaranen** (C2:n tuotteet) sekä trimmityksestä vastaavat trimmitäjät **Aila Hakalainen**, **Tuula Järvinen** ja **Markku Salmi**.

Myyntipäällikkö **Leena Elojärven** vastuualueena on Euroservice ja PK 7:n tuotteet. Isojen arkki Euroservice-myyntin hoitavat myyntisihteerit **Raili Pöri** ja **Tuula Lehto** ja PK 7:n laadut myyntisihteeri **Anja Kujala**.

Myyntipäälliköt Tauru ja Elojärvi raportoivat myyntijohtaja Antti Malveelle.

Päällystämättömien hienopapereiden myynnistä vastaa myyntijohtaja **Peter Ahlbom**. Hänen sihteerinsä on **Linnea Renko** ja osastosihteerinä toimii **Helinä Venäläinen**. Myyntijohtaja Ahlbom raportoitiin markkinointijohtaja Peter Löfgrenille.

Raili Pöri

Harri Vesa

Irmeli Kallio

Maija Sommarberg

Ahlbomin alaisena toimii Itä-Euroopan myynnistä ja agenttien kautta tapahtuvasta myynnistä vastaava aluemyyntijohtaja **Jörn Söderholm** sekä myyntipäällikkö **Harri Vesa**.

Harri Vesan alaisuudessa ovat A4-myyntiä hoitavat myyntisihteerit **Irmeli Kallio** ja **Hannele Hyökkäri** sekä PK 8:n tuotteista vastaava myyntisihteeri **Maija Sommarberg** ja PK 9:n tuotteista vastaava myyntisihteeri **Tuula Forsström**.

Annemaria Putkinen

Markku Rossi

KYMI

Osto-osasto

Apulaisostopäällikkö **Heli Salosen** siirtyessä Helsinkiin materiaalihallinnon organisaatioon on metsänhoitaja **Annemaria Putkinen**, 27, nimitetty 12.8.1996 alkaen ostajaksi raaka-aineryhmään osto-osastolle. Hän siirtyy Kymille Simpeleen tehtailta myyntiasistentin tehtävistä.

Tehdaspalvelu

Dipl.ins. **Markku Rossi**, 39, on 1.8.1996 nimitetty kehityspäälliköksi kunnossapito-osastolle. Hän toimi aikaisemmin UPM-Kymmene Oy:n standardisointipäällikkönä.

Suojelu

Palomestari **Juhani Karvosen** erottua 28.6. Kymin tehdaspalokunnasta nimitettiin 1.7.1996 lähtien I palomestariksi **Reijo Pehkonen** ja II palomestariksi **Perttu Kero**. Joukkueissa tehtiin lisäksi seuraavat muutokset: 3. joukkueen johtajaksi nimitettiin **Jari Kinnunen** ja 1. joukkueen ryhmänjohtajaksi **Raimo Mäkinen**.

UPM-KYMMENE ENERGIA

Käyttöpäällikkö **Jouni Punnonen** UPM-Kymmene Energiasta on 1.8.1996 siirtynyt Teollisuus ja Työnantajat-energiasektorin palvelukseen.

KAUKAS, VOIKKAAN PAPERITEHDAS

Suunnitteluosasto

Insinööri **Reijo Hasari** on nimitetty instrumenttisunnittelijaksi. Hasari raportoitiin suunnitteluosaston esimiehelle Tatu Toivaselle.

Koneosasto

Insinööri **Kari Rantanen** on nimitetty kunnossapitoinsinööriksi vastuualueenaan koneosaston tukijärjestelmät: ennakoiva ja mittava kunnossapito, varaosat ja laatujohtaminen. Hän raportoitiin koneosaston päälliköille Pertti Piiralle.

Rakennusosasto

Insinööri **Ilkka Jantunen** on nimitetty rakennusmestariksi vastuualueenaan rakennusvalvonta. Hän raportoitiin rakennusosaston päälliköille Paul Murtamolalle.

Automaatio-osasto

Teknikko **Kari Yli-Kivistö** on nimitetty tietoliikenneteknikoksi vastuualueenaan telelaitteet ja suojelujärjestelmät. Lisäksi Yli-Kivistö avustaa järjestelmäosastoa PC-asennuksissa. Hän raportoitiin tietokonehuoltojaksen päälliköille Juha Sipolalle.

MERKKIPÄIVÄ

60 V

Kymin henkilöstöpalvelun päällikkö **Leo Silén** täyttää 60 vuotta 27.9. Hän on syntynyt Kiuruvedellä.

Yhtiön palveluksessa Silén on ollut vuodesta 1974 lähtien. **Kuutta vuosikymmentä juhlitaan Algarven kodissa viikolla 39. Tervetuloa!**

50 V

Pakkaaja **Pentti Uosukainen** Voikkaan paperitehtaalta täytti 50 vuotta 3.9. **Matkoilla.**

Pituusleikkurihoitaja **Timo Telkkinen** päällystyslaitoksesta täyttää 50 vuotta 16.9. **Matkoilla.**

UUTISKYMI

UPM-Kymmene Oy. Kymin julkaisu 56. vuosikerta.

Toimitus: UPM-Kymmene Oy, Kymin viestintäosasto, 45700 Kuusankoski, puh.vaihde 0204 15 121, teleksi 52211 kymco fi, telekopio 0204 15 2186, memotunnus KYTIED. Päätoimittaja: Reijo Virta, puh. 0204 15 2168.

Toimitussihteeri: Kimmo Rekimies, puh. 0204 15 2169. Toimittaja: Irma Niemi, puh. 0204 15 2173. DTP-kuvat: Aija Mellanen, puh. 0204 15 2225. Osoitteenmuutokset: Terttu Niilo-Rämä,

puh. 0204 15 2167. Kirjapaino: Uusimaa Oy, Teollisuustie 19, 06150 Porvoo, puh.vaihde (915) 661 61. Värierottelut: Sunqva, Kaupinkatu 19, 45130 Kouvolta, puh.vaihde (951) 311 9411.

Paperi: Griffin KymexCote 115 g/m², hiokepitoinen kaksoispäällystetty painopaperi. Paperille on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeus, numero 404 012. SFS on myöntänyt Kymin Paperiteollisuus Oy:n ympäristöjärjestelmälle sertifikaatin 1995. Lehden seuraava numero ilmestyy viikolla 39. Lehden tarkoitettujen aineistojen on oltava perillä toimituksessa viimeistään 16.9.1996. ISSN 0358-416X.

KONSERNIKUULUMISIA

Maailman suurin irrokepaperikone käyntiin Valkeakoskella

Maailman suurin tarrantausta- eli irrokepaperia valmistava paperikone käynnistyi 2. heinäkuuta UPM-Kymmene Oy:n Tervasaaren tehtaalla Valkeakoskella.

Tervasaaren uusi paperikone 8 on ns. yksilajikone, joka on suunniteltu nimenomaan irrokepaperin valmistukseen. Paperin tuotenimi on Walki Base.

Koneen tuotantokkyky on yli 100 000 tonnia vuodessa. Paperikone 8:n myötä UPM-Kymmene Oy:n Tervasaaren tehtaasta tulee tämän paperilajin markkinajohtaja maailmassa.

Investoinnin kustannukset olivat alle 1,2 miljardia markkaa. Uudella koneella työskentelee 90 henkilöä.

Perustusten pettäminen terässäiliön kaatumisen syy

UPM-Kymmenen Tervasaaren tehdasalueella Valkeakoskella maaliskuussa tapahtuneen säiliöonnettomuuden syy on tutkittu. Teräsrakenteisen noin 40 metriä korkean ja tilavuudeltaan 6 000 m³:n SAP-massasäiliön kaatuminen aiheutti yhden tehtaasta työntekijän kuoleman ja laajoja vaurioita ympäristölle. Massasäiliötä oltiin täyttämässä vedellä sen tiiveyskoetta varten.

Oikeusministeriön onnettomuuteen johtaneita syitä selvittämään asettama tutkintalautakunta on tutkimuksissaan todennut, että mm. massasäiliön suunnittelussa ja rakentamisessa on ollut virheitä ja puutteita. Teräspuutkipaalujen varaan rakennettua teräsbetonilaattaa ei oltu suunniteltu riittävän vahvaksi eikä peruspaalujen kantavuutta oltu mitoitettu riittävän suureksi. Kaikki paalat eivät myöskään tukeutuneet riittävän varmasti kalliin. Lopullinen raportti onnettomuudesta saadaan vuoden lopussa.

Rauman tehdashanke etenee

Rauman tulosyksikön uuden LWC-koneen rakennushanke, Rauma 400 -projekti, etenee suunnitelmien mukaisesti. Louhintatyöt aloitettiin viime joulukuussa ja parhaillaan on käynnissä tehdashallin perustuksen valu. Varsinainen rakentaminen alkaa syyskuun lopulla. Kone- ja laiteasennuksiin päästään keväällä. Uusi paperikone käynnistyy tämänhetkisten suunnitelmien mukaan helmikuussa 1998.

Tavoitteena on rakentaa tehokas, korkealaatuista LWC-aikakauslehtipaperia tekevä kone, jonka tuotantokyvvyksi tulee 400 000 tonnia vuodessa. Paperikoneen ja kalanterit toimittaa Valmet, hiertämälaitteet Sunds Defibrator.

Historiallinen Penttilän saha paloi

Vuosisadan alkupuolella rakennettu, historiallisesti arvokas Penttilän saha Joensuuassa paloi maan tasalle 18.8.

Tuotannollinen toiminta sahalta lopetettiin 80-luvun lopulla. Siitä pitäen saha on ollut tyhjillään. Joensuu-seuran aloitteesta käynnistynyt saha-alueen suojeleminen oli lähes valmis ja päätös asiasta oli ympäristöministeriössä valmistumassa. Joensuun kaupungin ja UPM-Kymmenen omistaman alueen käytöstä tulevaisuudessa palon jälkeen ei ole tehty päätöksiä.

Uusi foorumi konsernin SISÄISEEN VUOROPUHELUN

UPM-Kymmenessä on käynnistymässä EU-direktiivin edellyttämä monikansallisia yrityksiä koskeva konserniyhteistyö. Kesäkuussa pidetty ensimmäinen UPM-Kymmenen Eurooppalainen Forum kokosi Helsinkiin 37 työntekijöiden edustajaa Suomesta, Ruotsista, Tanskasta, Saksasta, Iso-Britanniasta, Ranskasta, Espanjasta ja Portugalista.

Forum viimeisteli tapaamisessa konserniyhteistyösopimuksen, joka allekirjoitettiin Brysselissä 12. heinäkuuta. Sopimuksen mukaan UPM-Kymmenen Eurooppalaisen Forumin eli UPM-KEFin tarkoituksena on säännöllisesti vaihtaa henkilöstön kannalta oleellista tietoa konsernia koskevista monikansallisista asioista sekä edistää työnantajan ja henkilöstön keskinäistä vuoropuhelua.

Käsiteltävien aiheiden tulee liittyä konsernin eurooppalaiseen toimintaan, erityisesti talous- ja rahoitustoimintaan, liiketoimintaan, tuotannon ja myynnin rakenteeseen, työllisyystilanteeseen, sijoituksiin, huomattaviin organisaatiomuutoksiin, uusiin tuotanto- ja työmenetelmiin, tuotannon siirtoihin, sulautumisiin, joukkovähennyksiin sekä huomattavien osien supistuksiin tai

lopettamiseen, henkilöstön koulutukseen ja kehittämiseen sekä työ- ja ympäristönsuojeluun.

Elimenä UPM-KEF on luonteeltaan informatiivinen ja konsultatiivinen.

Henkilöstöedustajat, joiden toimikausi on enintään neljä vuotta, valitaan suhteessa kunkin maan henkilöstömäärään. Työnantaja-edustajien nimeäminen tapahtuu siten, että UPM-Kymmenen toimitusjohtaja nimeää 5-7 työnantajaedustajaa.

UPM-KEF kokoontuu kaksi kertaa vuodessa, maaliskuussa ja lokamarraskuussa.

HYVÄ PÄÄNAVAUS kansainväliselle toiminnalle

Kuusankoskelta UPM-KEFin varsinaisina jäseninä on kaksi henkilöä: Kymiltä Juhani Haapala ja Kaukaan Voikkaan tehtaalta Risto Kärkkäinen. Seuraavassa Juhani Haapalan ajatuksia kesäkuudesta kokoontumisesta.

“Ensimmäinen tapaaminen ei ollut varsinainen kokous, vaan siinä viimeisteltiin konsernisopimus, jota työvaliokunta jäi vielä työstämään. Tämä sopimus allekirjoitettiin siten myöhemmin.

Tiedottaminen, jossa eri maiden edustajat kertovat omat ajankohtaiset asiansa, tulee saamaan varmasti tärkeän osan, ja kokousta voi pitää eräänlaisena eurooppalaisena tiedotuskanavana. Asioita valmistelevala työvaliokunnalla on mielestäni tärkeä rooli valmistellessaan käsiteltäviä asioita.

Eri maiden järjestelmä-, kulttuuri- ja henkilöstöryhmäerot samoin

kuin tehtaiden toimintatavat tuovat vaikeuksia asioiden ymmärtämiselle. Oppitunti näistä asioista olisi varmasti paikallaan.

Koska kyseessä on iso konserni ja eri toimialoja on paljon, asioiden käsittely on pakostakin pintapuolista. Tulevaisuudessa olisi erittäin toivottavaa toimialakokousten syntyminen. Tuolloin osanottajapiiri olisi pienempi ja käsiteltävissä asioissa mentäisiin syvemmälle kuin mitä tässä kokouksessa oli mahdollista. Yhteisistä tapaamisista hyödyttäisiin näin paikkakuntaakohtaisesti paremmin.

Hyvä päänavaushan tämä on kansainväliselle toiminnalle ja lisää mahdollisuuksia molemmiin puoliin. Uskon, että UPM-KEFistä on hyötyä, kunhan totumme siihen.

Kokouskielenä on englanti ja simultaanitulkkaus on tietenkin käytössä. Siitä miten kokousten sisällöstä tiedotetaan, ei ole vielä tehty päätöksiä.”

Juhani Haapala työskentelee pituuslaikkurin apulaisena PK 7:llä. Ennen Kymen paperitehtaalta siirtymistään vuonna 1994 Haapala oli vuodesta 1980 lähtien Kymen kemian teollisuuden ja edelleen Finnish Chemicalsin palveluksessa, jossa hän toimi työpaikkansa pääluottamusmiehenä. Tällä hetkellä hän on Paperiliiton Kuusankosken os. 19:n taloudenhoitaja.

Konserniyhteistyön käynnistämisen monet vaiheet

Konsernitason yhteistyöelimiin useampana vuonna osallistunut koneenhoitaja **Risto Kärkkäinen** Voikkaan paperitehtaan PK 17:ltä oli mukana UPM-KEFin kokoamisessa, ja on myös kokouksen varsinainen jäsen. Hän valottaa Uutiskymin lukijoille konserniyhteistyön käynnistämisen monivaiheista neuvotteluprosessia: “Neuvottelijoina toimivat nykyisen konsernijohdon valitsevat työnantajan edustajat ja entisten konsernin konsernitoimikuntien henkilöstöedustajat kaikista henkilöstöryhmistä, työntekijöistä, teollisuusstoimihenkilöistä, teknisistä ja yleisemmistä toimihenkilöistä. Ensimmäinen sovittiin hyvässä yhteis-

Risto Kärkkäinen Koneenhoitaja ja Paperiliiton Voikkaan os. 36:n puheenjohtaja

ymmärryksessä uudesta yhteistoimintaorganisaatiosta ja hallinto-

edustuksesta. Sopimus käsitti kotimaisen konserniyhteistyön, kansainvälisen (eurooppalaisen) yhteistyön, työsuojeluyhteistyön ja edustuksen järjestämisen tulosyksiköiden ja tehtaiden operatiivisissa johtoryhmissä.

Sopimus sisältää myös toimialayhteistyötä ja työkykyä ylläpitävän toiminnan sekä työterveyshuollon yhteistoiminta-asioita. Lisäksi sovittiin mitä nämä eri organisaatiot voivat kokouksissaan ja tilaisuuksissaan käsitellä, ja mitkä asiat taas eivät niiden käsittelyyn kuulu. Tältä osin sopimusta tarkennellaan tarvittavilta osin uusissa yhteistyöelimiin.

Toisena asiana sovittiin työn-

tajan ja henkilöstöryhmien edustajien määräästä kussakin yhteistyökokouksessa ja työvaliokunnassa sekä organisaation muissa osissa. Tämän jälkeen piti paikat tietenkin jakaa eri maittain, toimialoittain, tehtaittain ja henkilöstöryhmittäin. Tavoitteena oli, että edustukset jakautuisivat mahdollisimman oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti. Edustukset jaettiininkin mahdollisimman pitkälle käyttäen puhdasta matematiikkaa. Isot yksiköt saivat enemmän edustusta, mutta pienetkin eivät jääneet ilman. Lisäksi jaettiin tärkeitä paikkoja siten, että sama yksikkö tai henkilöstöryhmä ei saanut edustusta kaikkiiin esim. työvaliokuntaan. Paikkajaoissa huomioitiin myös

paikkakuntien, toimialojen ja ammattiosastojen edustavuus samoin kuin varaedustajien paikat, sovittiin erovuoroisuuksista sekä kiertojärjestyksestä. Tarvittavat tarkennukset näissäkin asioissa kuuluvat uusille yhteistoimintaorganisaatioille. Paikkajakosopimuksen jälkeen henkilöt näille paikoille valitsi kukin henkilöstöryhmä ja sen sisällä paikkakuntaa edustava ammattijärjestö itsenäisesti. Prosessin aikana pidettiin lukuisia yhteyksiä ja kokouksia eri henkilöstöryhmien sisällä ja niiden välillä.”